
Školní vzdělávací program

Střední pedagogická škola a Střední zdravotnická škola svaté Anežky České

Pedagogické zaměření

Předškolní a mimoškolní pedagogika,
zkrácená dvouletá forma studia

Verze: 3., říjen 2025
Č. j.: SPdgŠ a SZŠ/1319/2025
Spis. zn.: SŠ/8/2021

Platnost dokumentu: od 1. 9. 2026

.....
Ing. Pavla Hostašová
ředitelka školy

OBSAH

1	IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE.....	1
2	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	2
3	PROFIL ABSOLVENTA/ABSOLVENTKY	4
3.1	Kompetence absolventa/absolventky	5
3.2	Odborné kompetence.....	12
4	CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU	15
4.1	Charakteristika vzdělávacího programu.....	15
4.2	Charakteristika organizace výuky	16
4.2.1	Podmínky pro přijetí ke vzdělávání	17
4.2.2	Způsob ukončení vzdělávání.....	18
4.2.3	Praktická výuka.....	19
4.2.4	Aplikace průřezových témat	19
4.2.5	Vzdělávací a mimovýučovací aktivity podporující záměr školy	28
4.3	Způsob hodnocení	30
4.4	Realizace bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence	33
5	UČEBNÍ PLÁN	35
6	UČEBNÍ OSNOVY.....	37
6.1	Pedagogika	37
6.2	Psychologie	53
6.3	Didaktika dramatické výchovy.....	61
6.4	Didaktika hudební výchovy	68
6.5	Didaktika pohybové výchovy.....	76
6.6	Didaktika výtvarné výchovy	84
6.7	Komunikativní, poznávací a manuální dovednosti	93
6.8	Pedagogická praxe.....	101
7	MATERIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ ZAJIŠTĚNÍ VÝUKY	109
8	SPOLUPRÁCE SE SOCIÁLNÍMI PARTNERY	111
9	AUTOEVALUACE ŠKOLY	113

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP:	Předškolní a mimoškolní pedagogika, zkrácená dvouletá forma studia
Kód a název oboru:	75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika
Forma vzdělávání:	zkrácená dvouletá forma studia
Dosažený stupeň vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Kvalifikační úroveň:	EQF 4
Koordinátor:	Mgr. Lucie Gudrun Kajzarová, MBA

Předkladatel: Střední pedagogická škola a Střední zdravotnická škola
sv. Anežky České (SPdgŠ a SZŠ sv. A. České)

Adresa školy: 1. máje 249/37, 742 35, Odry
IČ: 166281144
REDIZO: 600016838
Ředitelka školy: Ing. Pavla Hostašová
Telefon: 556 730 129
E-mail: info@cssodry.cz
Web školy: www.cssodry.cz
ID datové schránky: bdsmb8x

Zřizovatel: Biskupství ostravsko-opavské

Adresa: Kostelní náměstí 3172/1, 702 00,
Ostrava – Moravská Ostrava
IČ: 654468953
Telefon: 596 116 522
E-mail: kurie@doo.cz
Web biskupství: www.doo.cz
ID datové schránky: v6higer

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Název ŠVP:	Předškolní a mimoškolní pedagogika, zkrácená dvouletá forma studia
Kód a název oboru:	75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika
Forma vzdělávání:	zkrácená dvouletá forma studia
Dosažený stupeň vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Kvalifikační úroveň:	EQF 4
Koordinátor:	Mgr. Lucie Gudrun Kajzarová, MBA

V roce 1832 převzala panství v Odrách hraběnka Charlotta von Fürstenberg. Založila zde nemocnici, dívčí školu a chudobinec. V letech 1855–1858 nechala zbourat několik domů na Nádražní ulici a na jejich místě vybudovala novou školní budovu určenou pro dívčí vzdělávání. Slavnostně ji otevřela 1. dubna 1861 a pedagogický proces převzaly řeholní sestry. Za první světové války školu využívala armáda, během druhé světové války došlo k jejímu uzavření a sestry musely město opustit. Po roce 1945 se škola vrátila do správy kongregace, avšak v roce 1951 stát její činnost opět ukončil. K obnovení došlo 1. září 1991, kdy instituce navázala na svou historickou tradici jako církevní škola. Zřizovatelskou funkci nejprve vykonávalo Arcibiskupství olomoucké, od roku 1998 ji převzalo Biskupství ostravsko-opavské.

V současnosti škola vzdělává 440 žáků, z toho 100 v oboru Předškolní a mimoškolní pedagogika. Areál zahrnuje domov mládeže, zahradu, tělocvičnu a školní jídelnu. Všechny prostory splňují principy univerzálního designu a škola je průběžně modernizuje prostřednictvím rozvojových projektů a grantových schémat. Žáci mají k dispozici široké spektrum volnočasových aktivit – výtvarných, hudebních, dramatických, sportovních i jazykových – a to v denní i distanční formě studia. Součástí jejich vzdělávací dráhy je i příprava edukačních programů pro děti z mateřských a základních škol. Každý rok se podílejí na Celostátní přehlídce žáků církevních škol v oblasti zájmové a umělecké činnosti a také na literární soutěži, čímž si osvojují principy projektového a zážitkového učení.

Domov mládeže poskytuje prostředí pro studium, rekreaci i osobnostní rozvoj. Nabízí pestrou paletu aktivit od volnočasových kroužků přes společenské akce a tematické besedy až po dobrovolnickou činnost, zahrnující například návštěvy nemocnic a zařízení sociální péče. V roce 2009 prošel objekt komplexní rekonstrukcí a v letech 2018 a 2025 moderní dostavbou. Ubytování tvoří dvou – až třílůžkové pokoje se samostatným sociálním zázemím.

Škola zajišťuje pravidelnou komunikaci s rodiči a zákonnými zástupci prostřednictvím informačního systému Edookit, webových stránek školy a elektronické pošty. Každoročně pořádá dny otevřených dveří v listopadu a lednu. Na jejím chodu participuje Školská rada (od roku 2005) a Klub přátel školy (od roku 1991). K nejvýznamnějším společenským událostem patří Reprezentační ples, Akademie a Zahradní slavnost, které zároveň podporují komunitní soudržnost.

Škola aktivně participuje na kulturním, sociálním a duchovním životě města a farnosti. Žáci vystupují na veřejných akcích, realizují programy pro seniory a nemocné a prezentují činnost školy v regionálních médiích. Dlouhodobě se zapojují do mezinárodních vzdělávacích programů Evropské unie, například Comenius a Erasmus+, a spolupracují s partnerskými školami v Itálii, Litvě a Německu. Realizují také jazykové a vzdělávací pobyty v Itálii, Litvě, Německu, Polsku, Rakousku, Španělsku, Velké Británii a dalších evropských zemích, které podporují interkulturní kompetence žáků.

Škola představuje otevřenou vzdělávací instituci, která přijímá žáky bez ohledu na konfesní příslušnost. Její vzdělávací filozofie stojí na hodnotách odpovědnosti, spolupráce, empatie, tolerance a integrity. Výchovně-vzdělávací strategie směřuje k rozvoji soft skills, k posílení ochoty pomáhat znevýhodněným skupinám, k pěstování vnitřní disciplíny a k podpoře smysluplného trávení volného času. V reakci na aktuální společenské výzvy klade důraz na inkluzivní přístup, principy občanské participace a sociální koheze. Škola systematicky rozvíjí kompetence žáků v oblasti mediální gramotnosti, digitální etiky a udržitelného rozvoje a vede je k odpovědnému chování v kontextu globální společnosti (global citizenship). Pedagogové usilují o to, aby svou činností naplňovali nejen roli vzdělavatelů, ale také mentorů a facilitátorů, kteří působí jako živý příklad hodnot a strategií nezbytných pro život v moderní demokratické společnosti.

3 PROFIL ABSOLVENTA/ABSOLVENTKY

Název ŠVP:	Předškolní a mimoškolní pedagogika, zkrácená dvouletá forma studia
Kód a název oboru:	75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika
Forma vzdělávání:	zkrácená dvouletá forma studia
Dosažený stupeň vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Kvalifikační úroveň:	EQF 4
Koordinátor:	Mgr. Lucie Gudrun Kajzarová, MBA

Uplatnění absolventa/absolventky

Absolvent se uplatní jako učitel mateřské školy nebo vychovatel ve školských zařízeních pro zájmové vzdělávání, zejména ve školních družinách, školních klubech a střediscích volného času. Může také působit ve školských výchovných a ubytovacích zařízeních, s výjimkou těch, která jsou určena dětem a žákům se speciálními vzdělávacími potřebami nebo slouží k výkonu ústavní či ochranné výchovy a výchovné péče.

Dále se absolvent může uplatnit jako pedagog volného času, vykonávající komplexní přímou pedagogickou činnost v oblasti zájmového vzdělávání ve školách a školských zařízeních (dle zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, ve znění pozdějších předpisů).

Uplatnění najde také v neškolských zařízeních, například v sociálních a zdravotnických institucích, kde je pro výkon výchovné a vzdělávací činnosti požadována pedagogická způsobilost.

Způsob ukončení a potvrzení dosaženého vzdělání

Vzdělávání je ukončeno maturitní zkouškou, která se skládá ze dvou částí: praktické a ústní. Její konání se řídí školským zákonem a příslušnými prováděcími předpisy.

V profilové části maturitní zkoušky stanovuje ředitel školy dvě nebo tři povinné zkoušky z oblasti odborného vzdělávání. Minimálně dvě z těchto zkoušek musí být z odborných předmětů. Jedna povinná zkouška musí být vykonána formou praktické zkoušky nebo formou maturitní práce s její obhajobou před zkušební komisí.

Podrobnosti k maturitním zkouškám jsou uvedeny v kapitole 4 – Charakteristika vzdělávacího programu.

Dosažený stupeň vzdělání je střední vzdělání s maturitní zkouškou, odpovídající kvalifikační úrovni EQF 4. Dokladem o jeho získání je vysvědčení o maturitní zkoušce.

3.1 Kompetence absolventa/absolventky

Vzdělávání v daném oboru směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci vytvořili následující klíčové a odborné kompetence.

Kompetence k učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni efektivně se učit, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn. že absolventi by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvláště studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotný;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov), pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně svých zkušeností i zkušeností jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Kompetence k řešení problémů

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy, tzn. že absolventi by měli:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušenosti a vědomosti nabyté dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni vyjadřovat se v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zpracovávat administrativní písemnosti, pracovní dokumenty i souvislé texty na běžná i odborná témata;
- dodržovat jazykové a stylistické normy i odbornou terminologii;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.);
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí nejméně v jednom cizím jazyce;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění podle potřeb a charakteru příslušné odborné kvalifikace (např. porozumět běžné odborné terminologii a pracovním pokynům v písemné i ústní formě);

- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění, být motivováni k prohlubování svých jazykových dovedností v celoživotním učení.

Personální a sociální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů,

tzn. že absolventi by měli:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
 - stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek;
 - reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku;
 - ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
 - mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědomi důsledků nezdravého životního stylu a závislostí;
 - adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je pozitivně ovlivňovat, být připraveni řešit své sociální i ekonomické záležitosti, být finančně gramotní;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
 - podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých;
 - přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi uznávali hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a dodržovali je, jednali v souladu s udržitelným rozvojem a podporovali hodnoty národní, evropské i světové kultury, tzn. že absolventi by měli:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí (popř. jejich kulturní specifika), vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívat k uplatňování hodnot demokracie;
- uvědomovat si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat v duchu udržitelného rozvoje;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;
- uznávat tradice a hodnoty svého národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu;
- podporovat hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a mít k nim vytvořen pozitivní vztah.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni optimálně využívat své osobnostní a odborné předpoklady pro úspěšné uplatnění ve světě práce, pro budování a rozvoj své profesní kariéry a s tím související potřebu celoživotního učení, tzn. že absolventi by měli:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání; uvědomovat si význam celoživotního učení a být připraveni přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám;
- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru; cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze;

- mít reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a o požadavcích zaměstnavatelů na pracovníky a umět je srovnávat se svými představami a předpoklady;
- umět získávat a vyhodnocovat informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, využívat poradenské a zprostředkovatelské služby jak z oblasti světa práce, tak vzdělávání;
- vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli, prezentovat svůj odborný potenciál a své profesní cíle;
- znát obecná práva a povinnosti zaměstnavatelů a pracovníků;
- rozumět podstatě a principům podnikání, mít představu o právních, ekonomických, administrativních, osobnostních a etických aspektech soukromého podnikání; dokázat vyhledávat a posuzovat podnikatelské příležitosti v souladu s realitou tržního prostředí, se svými předpoklady a dalšími možnostmi.

Matematické kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni funkčně využívat matematické dovednosti v různých životních situacích, efektivně hospodařit s financemi,

tzn. že absolventi by měli:

- správně používat a převádět běžné jednotky;
- používat pojmy kvantifikujícího charakteru;
- provádět reálný odhad výsledku řešení dané úlohy;
- nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení;
- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.);
- aplikovat znalosti o základních tvarech předmětů a jejich vzájemné poloze v rovině i prostoru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Digitální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni se orientovat v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, kriticky a tvořivě při práci, při učení, ve volném čase i při svém zapojení do společenského života, tzn. že absolvent:

- ovládá potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívá je ve školním pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavuje a mění podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje;
- získává, posuzuje, spravuje, sdílí a sděluje data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volí efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu;
- vytváří, vylepšuje a propojuje digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků;
- navrhuje prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která mu pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části; dokáže poradit ostatním s běžnými technickými problémy;
- vyrovnává se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzuje, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy;
- předchází situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci, sdílení informací v digitálním prostředí jedná eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

3.2 Odborné kompetence

Dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví,

tzn., aby absolventi:

- chápali bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své, svěřených dětí a spolupracovníků (i dalších osob vyskytujících se na pracovištích, např. rodičů a jiných návštěvníků); znali a dodržovali základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence a krizový plán školy;
- osvojili si zásady a návyky bezpečné a zdraví neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci s multimediálními učitelskými pomůckami, rozpoznali možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví;
- znali systém péče státu o zdraví pracovníků (včetně preventivní péče), uměli uplatňovat nároky na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce;
- byli vybaveni vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázali první pomoc sami poskytnout;
- vedli děti k bezpečnému chování a k dovednosti vyhledat nebo poskytnout první pomoc.

Usilovat o nejvyšší kvalitu své práce, činnosti organizace nebo poskytovaných služeb,

tzn., aby absolventi:

- chápali kvalitu jako významný nástroj dobrého jména organizace; školy a školského zařízení;
- dbali na zabezpečování parametrů (standardů, plánů apod.) kvality ve vzdělávání v daném typu školy nebo školského zařízení, zohledňovali oprávněné zájmy dítěte a jeho zákonných zástupců.

Jednat ekonomicky a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje,

tzn., aby absolventi:

- znali význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení;
- zvažovali při plánování a posuzování určité činnosti, možné náklady, vliv na životní prostředí, sociální dopady;
- efektivně hospodařili s finančními prostředky;
- nakládali s vybavením školy nebo školského zařízení, s didaktickými pomůckami, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí;
- vedli děti k ekonomickému chování a k ochraně životního prostředí.

Připravovat, realizovat a evaluovat výchovně vzdělávací činnosti zaměřené na vzdělávání a péči o děti předškolního věku a na volný čas dětí školního věku,

tzn., aby absolventi:

- připravovali samostatně i v týmu vzdělávací programy a další projekty výchovně vzdělávací práce pro děti v mateřských školách a v zařízeních pro zájmové vzdělávání;
- zohledňovali při přípravě a realizaci projektů výchovně vzdělávací práce individuální zvláštnosti a potřeby svěřených dětí, stejně jako podmínky, ve kterých bude výchovně vzdělávací činnost realizována;
- volili vzdělávací strategie v souladu se stanovenými vzdělávacími cíli;
- chápali a systematicky rozvíjeli dispozice dětí, specificky se zaměřovali na rozvoj jejich klíčových kompetencí;
- sledovali a vyhodnocovali změny ve vývoji svěřených dětí a dokázali na ně odpovídajícím způsobem reagovat;
- dokázali řídit a vyhodnocovat učební/zájmovou činnost, analyzovat pedagogické problémy a navrhnout jejich řešení;
- ovládali základní činnosti (např. dramatické, hudební, pohybové, pracovní technické, výtvarné) přiměřené věku dětí a využívali vlastní dispozice v těchto oblastech;

- sledovali průběžně vývoj pedagogické teorie a změny ve vzdělávací politice včetně legislativních změn;
- měli vytvořeny předpoklady pro sebereflexi a sebehodnocení a dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s náročností povolání a se stresem.

4 CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

Název ŠVP:	Předškolní a mimoškolní pedagogika, zkrácená dvouletá forma studia
Kód a název oboru:	75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika
Forma vzdělávání:	zkrácená dvouletá forma studia
Dosažený stupeň vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Kvalifikační úroveň:	EQF 4
Koordinátor:	Mgr. Lucie Gudrun Kajzarová, MBA

4.1 Charakteristika vzdělávacího programu

Vzdělávání dospělých má svá specifika, která je nutné respektovat při tvorbě a realizaci školního vzdělávacího programu. Dospělí účastníci studia kombinují vzdělávání s pracovním, rodinným a společenským životem, proto je nutné přizpůsobit obsah, organizaci i metody výuky jejich potřebám a možnostem.

Obsah vzdělávání vychází z požadavků rámcového vzdělávacího programu, přičemž je upraven tak, aby odpovídal životním zkušenostem dospělých a byl pro ně prakticky využitelný. Důraz je kladen na propojení teorie s praxí, na využívání předchozích zkušeností studentů a na rozvoj těch kompetencí, které dosud nemají dostatečně utvořené, případně je potřebují dále prohlubovat pro výkon povolání.

Metody výuky jsou voleny tak, aby podporovaly **samostatnou práci**, aktivní zapojení dospělých žáků a možnost individuálního tempa učení. Kromě klasických školních metod se využívají i postupy běžné v profesním vzdělávání dospělých, včetně **samostudia** a práce s informačními a komunikačními technologiemi. Hodnocení studia je více individualizované a reflektuje osobní pokrok a cíle jednotlivých studentů.

Vzdělávání dospělých se zakládá na partnerském přístupu mezi učitelem a dospělým žákem, který je založen na respektu k osobnosti dospělého, jeho zkušenostem, zájmům a možnostem. Učitel v procesu vystupuje spíše v roli průvodce a koordinátora učení.

Při organizaci vzdělávání je zohledňována také potřeba vhodných podmínek studia – zejména s ohledem na fyziologické změny v dospělém věku (např. zrak, sluch), dostupnost výukových materiálů a technické zázemí pro efektivní samostudium.

4.2 Charakteristika organizace výuky

Studium probíhá ve zkrácené **dvouleté** dálkové formě. Výuka je organizována ve dvou základních složkách – teoretická část probíhá ve škole, praktická výuka se uskutečňuje na odborných pracovištích mimo školu. Výuka probíhá v jeden den v týdnu.

Ve zkráceném studiu jsou realizovány pouze vzdělávací oblasti odborného vzdělávání, a to:

a. Pedagogicko-psychologické vzdělávání

b. Didaktika pedagogických činností

Ostatní vzdělávací oblasti nejsou vzhledem k charakteru této formy studia (studium je určeno absolventům středního vzdělání s maturitní zkouškou) zařazeny.

a. Pedagogicko-psychologické vzdělávání

Tuto oblast zajišťují předměty:

- Pedagogika;
- Psychologie.

Tento obsahový okruh poskytuje žákům odborné znalosti a dovednosti potřebné pro výkon profese pedagoga. Zároveň přispívá ke kultivaci jejich osobnosti, formování pedagogického myšlení a postojů a k rozvoji klíčových kompetencí. Žáci se učí navrhovat, realizovat a hodnotit vzdělávací činnosti v prostředí předškolního a zájmového vzdělávání. V oblasti postojů je kladen důraz na pozitivní vztah k dětem a pedagogické práci, odpovědné a etické jednání a ochotu k celoživotnímu profesnímu rozvoji.

b. Didaktika pedagogických činností

Tuto oblast zajišťují předměty:

- Didaktika dramatické výchovy;
- Didaktika hudební výchovy;
- Didaktika pohybové výchovy;
- Didaktika výtvarné výchovy;
- Komunikativní, poznávací a manuální dovednosti;
- Pedagogická praxe.

Didaktika pedagogických činností připravuje žáky na plánování a realizaci základních druhů pedagogických aktivit v předškolním a mimoškolním vzdělávání. Vyznačuje se výrazným teoreticko-praktickým zaměřením a úzce navazuje na pedagogicko-psychologické vzdělávání. Učí žáky propojit získané poznatky s konkrétními činnostmi s dětmi.

Rozvíjí také osobnost žáků, jejich tvořivost, schopnost samostatné i týmové práce, schopnost řešit problémy a respektovat individualitu druhých. V oblasti výtvarného, pohybového, hudebního a dramatického vzdělávání navazuje na dovednosti získané na základní škole a rozvíjí je směrem k jejich praktickému využití v pedagogické práci. V oblasti postojů je cílem vést žáky k respektu k individualitě dítěte, k podpoře jeho samostatnosti, tvořivosti, zdravého sebehodnocení a otevřeného vztahu k okolnímu světu.

4.2.1 Podmínky pro přijetí ke vzdělávání

Přijímání uchazečů ke vzdělávání se řídí zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), v platném znění, a příslušnými prováděcími předpisy.

Podmínkou pro přijetí ke vzdělávání je úspěšné dokončení povinné školní docházky, tj. ukončené základní vzdělávání. O přijetí rozhoduje ředitel školy na základě výsledků přijímacího řízení; kritéria přijímacího řízení vyhlašuje nejméně jedno kolo přijímacího řízení ve stanovených termínech. Podmínky pro přijetí škola zveřejňuje na svých webových stránkách, v tištěných propagačních materiálech, ve zvacích dopisech, v souladu s lhůtami stanovenými zákonem.

Více informací se uchazeči dozví v rámci Dnů otevřených dveří. Také mají možnost vyzkoušet si jednotlivé zdatnosti (např. z hudební, výtvarné, pohybové či dramatické výchovy).

4.2.2 Způsob ukončení vzdělávání

Vzdělávání je ukončeno maturitní zkouškou, která se řídí zákonem č. 561/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a příslušnými vyhláškami. Maturitní zkouška se skládá z profilové (školní) části, která má dvě části: *praktickou a ústní*.

Žák koná profilové zkoušky z *odborných předmětů*. A jednu *praktickou zkoušku*.

Profilová zkouška z odborných předmětů se skládá:

- ústní zkouška – Pedagogika a psychologie;
- praktická zkouška – skládá se z praktického výstupu a jeho obhajoby. Žák v rámci obhajoby prokazuje teoretické a didaktické znalosti z jedné vybrané metodiky, která převažuje v praktickém výstupu.

Časové rozložení praktické zkoušky je následující: 10 minut příprava na praktický výstup, 40 minut praktický výstup, 15 minut obhajoba včetně prokázání teoretických a didaktických znalostí.

Praktická zkouška

Žák si vylosuje téma praktického výstupu (podzim). Připraví si praktický výstup s převahou jedné didaktiky, přičemž dbá na provázanost se zbývajícími didaktikami. V průběhu příprav pravidelně konzultuje s vyučujícím.

Připravený výstup žák předvede před komisí za účasti 4–6 figurantů. Součástí zkoušky je také písemná příprava zpracovaná do jednotné šablony (příprava na praxi), kterou žák předloží komisi v den konání praktické maturitní zkoušky.

Výstup musí mít propracovanou strukturu – vymezení věkové kategorie, stanovení cílů, motivační část, hlavní činnost, průběžné činnosti a reflexi. Po ukončení výstupu žák provede jeho obhajobu formou sebereflexe. Součástí praktické maturitní zkoušky je prokázání zdatnosti z dané oblasti.

O konkrétní nabídce povinných a volitelných předmětů profilové části maturitní zkoušky, stejně jako o aktuálních termínech, jsou žáci včas informováni. Škola zároveň důsledně sleduje všechny pokyny týkající se přihlašování žáků k maturitní zkoušce.

4.2.3 Praktická výuka

Pedagogická praxe se uskutečňuje ve **2. ročníku** a je rozložena do 30 vyučovacích hodin (tedy 5 dnů po 6 vyučovacích hodinách, včetně ½ hodinové přestávky) realizovaných v mateřské škole, školní družině nebo jiném školském zařízení. Praxe je individuální. Specifikace praxe je podrobněji rozepsána v kapitole 6.8.

Silnou stránkou školy je dlouhodobě rozvíjená spolupráce s různorodými výchovně-vzdělávacími zařízeními, včetně těch neškolských. Tato síť spolupracujících institucí poskytuje žákům možnost získat cenné praktické zkušenosti. Variabilita odborné přípravy a praktického vyučování usnadňuje absolventům vstup na trh práce a zvyšuje jejich zaměstnatelnost.

4.2.4 Aplikace průřezových témat

Průřezová témata jsou součástí konkrétních předmětů, zároveň prostupují celým vzděláváním ve škole tak, aby podpořila rozvoj osobnosti žáků a jejich návyky, postoje a jednání v duchu etických norem, vybavila je proti myšlenkové manipulaci. Průřezová témata se dotýkají také mimotřídní a mimoškolní činnosti.

Průřezová témata:

- Občan v demokratické společnosti;
- Člověk a životní prostředí;
- Člověk a svět práce;
- Člověk a digitální svět.

Občan v demokratické společnosti	
Charakteristika tématu	Výchova k demokratickému občanství rozvíjí postoje, hodnoty a občanskou gramotnost potřebnou pro fungování demokracie. Nejde jen o znalosti, ale i o schopnost jednat jako odpovědný a aktivní občan. Tato výchova neprobíhá pouze ve společenskovedních předmětech, ale prolíná celým vzděláváním. Klíčová je také demokratická atmosféra školy a její otevřenost vůči rodičům i širší komunitě.
Přínos tématu k naplňování cílů rámcového vzdělávacího programu	Výchova k demokratickému občanství vyžaduje rozvoj klíčových kompetencí, jako jsou komunikace, práce s informacemi, řešení problémů či sociální dovednosti. Jejich rozvíjení je proto zásadní. Žáci jsou vedeni k tomu, aby: měli zdravé sebevědomí, odpovědnost a morální úsudek, kladli si základní otázky života a hledali odpovědi, vyvažovali osobní svobodu se společenskou odpovědností, odolávali manipulaci a orientovali se v médiích, diskutovali o citlivých tématech a hledali kompromisy, angažovali se ve prospěch společnosti, nejen sebe, chránili hodnoty, životní prostředí a mysleli na budoucí generace.
Obsah tématu a jeho realizace	Výchova k odpovědnému a aktivnímu občanství zahrnuje znalosti a dovednosti z oblasti osobnostního rozvoje, komunikace, společnosti, historie, politiky, médií, morálky a základního právního povědomí. Těžiště této výchovy spočívá: v etické výchově podporující občanské ctnosti (např. soucítění, odpovědnost, spolupráce), která vede k prosociálnímu chování a pozitivnímu vztahu k sobě, ostatním i světu; ve vytváření demokratického školního klimatu (přátelské vztahy, vzájemný respekt); v zapojení průřezového tématu do výuky i mimoškolních aktivit; v cíleném rozvoji vědomostí a dovedností potřebných pro odpovědné občanské rozhodování, zejména ve společenskovedních předmětech; v použití

	aktivizujících výukových metod (projektová výuka, diskuse, simulace, kooperace, rozvoj funkční gramotnosti); v důsledné realizaci mediální výchovy.
Průnik do předmětů	Pedagogika, Psychologie, Komunikativní, poznávací a manuální dovednosti.
Člověk a životní prostředí	
Charakteristika tématu	Udržitelný rozvoj je prioritou EU i České republiky. Jeho realizace vyžaduje výchovu mladé generace k odpovědnému myšlení a jednání, úctě k životu a ochraně životního prostředí. Průřezové téma <i>Člověk a životní prostředí</i>: posiluje gramotnost pro udržitelnost a propojuje environmentální, ekonomické a sociální souvislosti; vybavuje žáky znalostmi a dovednostmi pro odpovědné jednání v osobním i profesním životě; rozvíjí etický vztah k přírodě a upozorňuje na vliv pracovních činností na zdraví a prostředí. Cíle tématu: pochopení vztahů mezi lidskou činností a stavem prostředí na různých úrovních (místní, globální), respekt k principům udržitelného rozvoje a schopnost využívat nástroje jeho ochrany, aktivní poznávání prostředí a práce s informacemi z různých zdrojů, vědomí osobní odpovědnosti a ochota podílet se na řešení environmentálních problémů, citlivé a estetické vnímání přírody a okolí, osvojení zdravého životního stylu a odpovědnosti za vlastní zdraví.
Přínos tématu k naplňování cílů rámcového vzdělávacího programu	Přínos průřezového tématu se uplatňuje ve třech rovinách: informativní – získání a porozumění potřebným znalostem a dovednostem; formativní – utváření hodnot a postojů k životnímu prostředí (etických, citových, estetických); sociálně-komunikativní – rozvoj schopnosti vyjadřovat názory, obhajovat řešení a pozitivně ovlivňovat druhé.

Obsah tématu a jeho realizace	Průřezové téma <i>Člověk a životní prostředí</i> je součástí školního vzdělávacího programu a propojuje znalosti o přírodě, společnosti a vztahu člověka k prostředí. Ve všeobecném vzdělávání je zařazeno zejména do přírodovědných, společenských, estetických a zdravotních předmětů. V odborné složce se zaměřuje na vliv pracovních činností na zdraví a prostředí, využívání zdrojů a moderních technologií. Obsahové oblasti průřezového tématu: ekosystémy, biodiverzita, vztahy organismů a prostředí, aktuální environmentální problémy (klimatické změny, znečištění, vliv na zdraví), možnosti řešení a nástroje udržitelného rozvoje (právní, technické, organizační apod.). Způsoby realizace ve výuce: komplexně v samostatném předmětu nebo modulu s ekologickým zaměřením, rozptýleně v rámci různých vyučovacích předmětů a praktického vyučování, interdisciplinárně prostřednictvím žákovských projektů. Téma je rozvíjeno pomocí různorodých metod (diskuse, projekty, problémové úkoly) a propojeno s praxí. V praktickém vyučování se žáci učí ekologickému jednání (třídění odpadu, šetrné technologie, bezpečnost práce). Důležitá je také spolupráce s ekologickými institucemi a zapojení mimoškolních aktivit.
Průnik do předmětů	Pedagogika, Didaktika dramatické výchovy, Didaktika pohybové výchovy, Didaktika výtvarné výchovy, Komunikativní, poznávací a manuální dovednosti.
Člověk a svět práce	
Charakteristika tématu	Cílem průřezového tématu <i>Člověk a svět práce</i> je připravit žáky na pracovní život. Získají dovednosti a informace potřebné pro orientaci na trhu práce, plánování kariéry a odpovědné rozhodování o svém dalším vzdělávání a profesním rozvoji. Naučí se řídit svou

	kariéru, přizpůsobovat se změnám a vnímat je jako přirozenou součást života.
Přínos tématu k naplňování cílů rámcového vzdělávacího programu	Téma <i>Člověk a svět práce</i> podporuje rozvoj kompetencí důležitých pro profesní život, jako jsou: schopnost stanovit si priority a cíle, aktivní přístup k tvorbě kariéry, odpovědné rozhodování, práce s informacemi o profesních možnostech, komunikační dovednosti a sebe prezentace, ochota k celoživotnímu učení. K naplnění těchto cílů je třeba: vést žáky k odpovědnosti za vlastní rozvoj, učit je plánovat profesní dráhu podle schopností a zájmů, motivovat je k dalšímu vzdělávání, seznámit je s proměnami trhu práce, rozvíjet jejich schopnost vyhledávat a hodnotit informace, připravit je na jednání s potenciálními zaměstnavateli, poskytnout základní orientaci v pracovním právu a podnikání, představit jim kariérové poradenství a služby zaměstnanosti.
Obsah tématu a jeho realizace	Obsah kariérového vzdělávání lze rozdělit do čtyř tematických okruhů: Individuální příprava na pracovní trh sebereflexe, tvorba osobního portfolia, zhodnocení schopností a zkušeností, psaní žádosti o zaměstnání, životopisu a motivačního dopisu, příprava na pohovor, vyhledávání pracovních příležitostí, práce s informačními zdroji, plánování a řízení kariéry. Svět vzdělávání význam celoživotního učení, další studijní možnosti a rekvalifikace, vzdělávání doma i v zahraničí, práce s ověřenými informacemi o vzdělávání a pracovním trhu. Svět práce trendy a požadavky trhu práce, globalizace a regionální rozdíly, nové formy zaměstnání, pracovní mobilita, technický pokrok, možnosti uplatnění po studiu, základní orientace v pracovním právu.

	Podpora státu v oblasti zaměstnanosti služby kariérového poradenství, zprostředkování práce, role úřadů práce a agentur. Začlenění do ŠVP: Téma se promítá do všeobecného i odborného vzdělávání. Kariérovému vzdělávání je nutné se věnovat systematicky po celou dobu studia, nejen ve výuce, ale i prostřednictvím dalších aktivit. Metody výuky: Sebepoznávací pracovní listy, rolové a simulační hry, týmová i individuální práce, odborná praxe, exkurze, besedy s odborníky z praxe, práce s informacemi. Důraz je kladen na praktické dovednosti, sebereflexi a aktivní přístup žáků.
Průnik do předmětů	Pedagogika, Psychologie, Pedagogická praxe, Komunikativní, poznávací a manuální dovednosti, Didaktika dramatické výchovy, Didaktika hudební výchovy, Didaktika pohybové výchovy, Didaktika výtvarné výchovy.
Člověk a digitální svět	
Charakteristika tématu	Digitální technologie přinášejí do vzdělávání nové možnosti. Schopnost je bezpečně, tvořivě a kriticky využívat patří mezi klíčové kompetence nezbytné pro celoživotní učení i uplatnění ve společnosti a na trhu práce. Cílem tématu je začlenit digitální technologie do výuky i života školy, propojit školní výuku se zkušenostmi žáků z neformálního učení, rozvíjet digitální dovednosti i hodnoty spojené s odpovědným užíváním technologií. Úspěšný rozvoj digitálních kompetencí vyžaduje promyšlené zapojení technologií do výuky napříč předměty a dostatek praktických příležitostí k bezpečnému a tvořivému využití digitálních nástrojů.
Přínos tématu k naplňování cílů	Přínos průřezového tématu <i>Člověk a digitální svět</i> spočívá v tom, že podporuje rozvoj všech klíčových kompetencí a napříč celým

rámcového vzdělávacího programu	kurikulem. Digitální kompetence jsou nezbytné pro plnohodnotné vzdělávání – umožňují žákům efektivně využívat technologie k učení, řešení problémů, práci i osobnímu rozvoji. Aplikace digitálních technologií ve výuce: Jazykové vzdělávání: vyhledávání, formulace, prezentace a sdílení informací v různých komunikačních situacích. Společenskovední vzdělávání: porozumění roli digitálních technologií v historickém, politickém a sociálním kontextu. Přírodovědné vzdělávání: využití technologií při experimentech, modelování, zpracování a prezentaci dat. Matematika: výpočty, modelování, analýza a interpretace výsledků pomocí digitálních nástrojů. Estetické vzdělávání: digitální tvorba s ohledem na estetická kritéria. Vzdělávání pro zdraví: bezpečné a zdraví neohrožující užívání digitálních technologií. Informatika: rozvoj informatického myšlení a porozumění fungování technologií. Ekonomické vzdělávání: práce s výpočty, grafy a aplikacemi pro ekonomické účely. Odborné vzdělávání: praktické využívání digitálních nástrojů v konkrétních profesních činnostech. Hlavním cílem je zajistit, aby žáci dokázali technologie
---	---

	kriticky, bezpečně a tvořivě používat v různých oblastech života i vzdělávání. Průřezové téma <i>Člověk a digitální svět</i> by mělo být co nejúžeji propojeno s obsahem jednotlivých vyučovacích předmětů, a to jak ve všeobecném, tak v odborném vzdělávání. Cílem je reagovat na proměny společnosti a pracovního prostředí a poskytnout žákům dostatek příležitostí k praktickému, bezpečnému a efektivnímu využívání digitálních technologií v různých situacích a kontextech.
Obsah tématu a jeho realizace	<i>Člověk a digitální svět</i> jsou dnes nezbytné pro zaměstnatelnost, osobní rozvoj, zdraví, občanskou aktivitu a sociální začlenění. Žáci by měli být vedeni k tomu, aby naplnili tyto body: 1. Aktivní zapojení do společnosti • využívali digitální technologie pro komunikaci s institucemi a občanskou účast, • chápali význam technologií pro inkluzi a kvalitu života. 2. Kritické a odpovědné používání technologií • posuzovali vliv technologií na společnost, zdraví i životní prostředí, • zvažovali přínosy a rizika, snažili se o jejich minimalizaci. 3. Flexibilní a cílené využití technologií • volili vhodné nástroje podle měnících se potřeb a možností, • přizpůsobovali si technologie k osobnímu i profesnímu rozvoji. 4. Celoživotní učení a podpora druhých • budovali si vlastní vzdělávací prostředí, • sledovali novinky v oblasti digitální bezpečnosti, • pomáhali druhým s rozvojem jejich digitálních dovedností. 5. Digitální identita a bezpečnost

	• pečovali o svou digitální identitu a stopu, • chránili osobní data, zařízení a obsah, • dbali na ergonomii a zdraví při práci s technologiemi. 6. Právní a etický rámec • dodržovali pravidla chování online, zákony o ochraně údajů a autorská práva, • vystupovali eticky a proti nevhodnému chování na internetu. 7. Tvořivost a technické dovednosti • navrhovali a zlepšovali řešení pomocí technologií, • tvořili originální digitální obsah a upravovali existující. 8. Práce s informacemi • efektivně vyhledávali, třídili, hodnotili a uchovávali informace, • ověřovali spolehlivost a účelnost zdrojů. 9. Komunikace a spolupráce • komunikovali vhodnými nástroji podle situace, • sdíleli informace a spolupracovali při tvorbě obsahu.
	Začlenění do ŠVP: Téma je nutné propojit s výukou všeobecných i odborných předmětů a reagovat na aktuální změny ve společnosti a na trhu práce. Žáci potřebují dostatek praktických situací, kde se naučí technologie používat bezpečně, efektivně a tvořivě.
Průnik do předmětů	Pedagogika, Psychologie, Pedagogická praxe, Komunikativní, poznávací a manuální dovednosti, Didaktika dramatické výchovy, Didaktika hudební výchovy, Didaktika pohybové výchovy, Didaktika výtvarné výchovy.

4.2.5 Vzdělávací a mimovyučovací aktivity podporující záměr školy

Charitativní a sociální programy

Škola dlouhodobě podporuje rozvoj solidarity, empatie a aktivního občanství u svých žáků. Ti se pravidelně zapojují do celé řady charitativních a humanitárních projektů, které posilují jejich sociální citění, smysl pro službu druhým i odpovědnost za svět kolem nás.

- **Adopce na dálku**

Projekt organizovaný ve spolupráci s Arcidiecézní charitou Praha umožňuje dětem z rozvojových zemí získat vzdělání v jejich domácím prostředí. Žáci školy finančně podporují konkrétní dítě a udržují s ním písemný kontakt formou korespondence, čímž si zároveň rozvíjejí jazykové dovednosti, empatii a kulturní porozumění.

- **Srdíčkové dny**

Veřejná sbírka vyhlášená organizací Život dětem. Žáci se aktivně podílejí na prodeji drobných předmětů, výtěžek je určen na podporu vážně nemocných a handicapovaných dětí.

Další pravidelné akce:

- Tříkrálová sbírka
- Vánoční hvězda
- Tvorba přáníček a dárků pro domovy seniorů
- Charitativní koncerty školního sboru

Škola se rovněž příležitostně zapojuje do dalších aktuálních charitativních a humanitárních akcí dle potřeb a situace.

Průřezová témata: *Občan v demokratické společnosti*

- **Žákovská samospráva**

Žákovská samospráva má na škole dlouholetou tradici – s drobnými přestávkami funguje již od roku 1993. Je otevřena všem žákům a představuje prostor pro aktivní spoluúčast studentů na životě školy. Podílí se na organizaci školních akcí, přispívá k utváření přátelského klimatu školy a příležitostně vydává školní časopis.

Činnost samosprávy je podporována vedením školy a spolupracujícími pedagogy, kteří žákům pomáhají prostřednictvím postupné motivace a vedení k odpovědnosti, samostatnosti i radosti z vykonané práce. Tím se rozvíjí nejen organizační schopnosti a spolupráce, ale i důležité morální hodnoty a smysl pro službu společenství.

Žákovská samospráva úzce navazuje na třídní samosprávy a přispívá ke kultivaci vztahů v rámci celé školní komunity.

Průřezová témata: *Člověk a svět práce*

- **Celostátní přehlídka zájmové umělecké činnosti církevních škol**

Škola organizuje Celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti církevních škol, která nabízí žákům prostor pro prezentaci jejich tvořivosti, uměleckého talentu a týmové spolupráce. Zároveň přispívá k rozvoji jejich identity, emocionální kultivace, hodnotové orientace a mezináboženské i mezikulturní tolerance.

Cílem přehlídky je podpořit tvořivé trávení volného času, kulturní rozvoj, spolupráci, prezentaci a sdílení hodnot mezi mladými lidmi.

Průřezová témata: *Občan v demokratické společnosti, Člověk a svět práce*

- **Adaptační a duchovní program**

Součástí výchovného působení školy je také důraz na osobnostní růst, vzájemný respekt a duchovní rozměr života. Z tohoto důvodu škola organizuje každoročně **adaptační kurz** pro 1. ročníky.

Adaptační kurz usnadňuje žákům přechod do nového školního prostředí, podporuje pozitivní vztahy ve třídě a seznamuje je s duchovním životem i školními podpůrnými službami. Současně vede žáky k respektu, zodpovědnosti a přijetí zdravých hodnot.

Kurzy jsou vedeny pedagogy, školním kaplanem a dalšími odborníky (např. výchovným poradcem, metodikem prevence, školním psychologem). Vytvářejí prostor pro sdílení, zklidnění, duchovní růst a formování morálního postoje.

Průřezová témata: *Občan v demokratické společnosti*

4.3 Způsob hodnocení¹

Klasifikace prospěchu žáků Střední pedagogické školy a Střední zdravotnické školy svaté Anežky České v teoretickém a praktickém vyučování v denní i ve zkrácené dálkové formě studia vychází z ustanovení zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání a vyhlášky č. 13/2005 Sb., v platném znění, o středním vzdělávání a vzdělávání na konzervatoři v platném znění.

1. Hodnocení a klasifikace žáků

a) Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je klasifikován těmito stupni za každé **hodnotící období**:

1 – výborný

2 – chvalitebný

3 – dobrý

4 – dostatečný

¹ Vyňato ze Školního řádu platného od 1. 9. 2025.

b) Hodnocení a klasifikace žáků v průběžném hodnotícím období může být v rámci široké škály možností hodnocení elektronické žákovské knížky ve školním systému Edookit (například hodnocení 1-, 2-, ..., slovní hodnocení: splněno, nesplněno apod.)

c) Hodnoceny mohou být i domácí úkoly zadané v rámci domácí přípravy na výuku. Toto hodnocení se započítává do průběžného hodnocení v daném předmětu. Domácí úkoly, které jsou po opakovaném vyzvání nesplněné a neodevzdané, mohou být slovně zapsané v klasifikaci jako opakovaně nesplněné a k tomuto sdělení může být přihlédnuto při stanovení známky za klasifikační období.

d) Nelze-li žáka hodnotit je klasifikován slovy nehodnocen. Nelze-li žáka hodnotit z důvodu uvolnění je klasifikován slovy uvolněn.

e) Stupeň prospěchu stanovuje učitel, který vyučuje příslušnému vyučovacímu předmětu. Ve vyučovacím předmětu, v němž vyučuje více učitelů, určí stupeň prospěchu žáka za klasifikační období všichni vyučující po vzájemné dohodě. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých vyučovacích předmětech na konci klasifikačního období se stupeň prospěchu neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období.

f) Zpravidla k 15. listopadu (1. čtvrtletí), 15. lednu (I. pololetí), 15. dubnu (3. čtvrtletí) a k 15. červnu (II. pololetí) se na pedagogické poradě projednává: prospěch, chování, výchovná opatření a absence žáků.

g) Zletilí žáci a zákonní zástupci nezletilých žáků jsou průběžně informováni o prospěchu a chování žáka vhodným způsobem:

- zápisem v elektronické klasifikaci;
- ústně třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů na třídních schůzkách,
- ústně třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů na třídních schůzkách;

- vysvědčením nebo výpisem z vysvědčení;
- třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů, jestliže o to zástupci žáka požádají (telefonicky nebo písemně);
- třídním učitelem v případě mimořádného zhoršení prospěchu či chování, a to prokazatelným způsobem ve školním systému Edookit nebo písemnou formou.

h) Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka jsou obsažena ve *Školním řádu*.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných

Škola je připravena poskytovat vzdělávání také žákům se speciálními vzdělávacími potřebami. Uplatňujeme individuální přístup vycházející z doporučení školských poradenských zařízení. Pro tyto žáky jsou vypracovávány individuální vzdělávací plány (IVP).

Žákům se speciálními vzdělávacími potřebami jsou na základě doporučení školského poradenského zařízení (a na základě přiložené žádosti) upravovány podmínky při přijímacím řízení, v průběhu studia i u maturitní zkoušky. Mezi běžně uplatňovaná podpůrná opatření patří:

- poradenská pomoc školy,
- přihlížení k povaze speciálních potřeb při hodnocení,
- časové zvýhodnění,
- možnost využití výpočetní techniky při písemných pracích.

Škola rovněž vytváří vhodné podmínky pro rozvoj mimořádně nadaných žáků. Mimořádně nadaným žákům vytváříme podmínky pro další rozvoj jejich nadání. Uplatňujeme individuální přístup formou rozšiřování a prohlubování učiva (tzv. enrichment), zadáváním samostatných úkolů nad rámec běžného učiva a zapojením do vhodných soutěží a projektů.

4.4 Realizace bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence

Škola věnuje vysokou pozornost zajištění bezpečného, zdravého a podporujícího prostředí pro všechny žáky, a to ve výuce, o přestávkách i při mimoškolních aktivitách.

Základní zásady:

- Škola se řídí platnou legislativou, zejména školským zákonem, zákoníkem práce, vyhláškou o BOZP, směrnicemi školy a krizovými plány.
- Pedagogičtí pracovníci mají povinnost zajišťovat dohled nad žáky, předcházet rizikovým situacím a včas reagovat na možné hrozby.
- Žáci jsou pravidelně poučováni o pravidlech bezpečnosti (na začátku školního roku, před praxí, exkurzemi, sportovními a kulturními akcemi).

- Škola uplatňuje preventivní opatření v oblasti úrazů, šikany, kyberšikany, rizikového chování a návykových látek – ve spolupráci s metodikem prevence a školním poradenským pracovištěm.
- Škola má zpracovaný evakuační plán a plán krizových situací, který je pravidelně aktualizován a nacvičován (např. požární cvičení).
- Při odborném výcviku a praxích v zařízeních jsou žáci vedeni k dodržování zásad bezpečnosti a ochrany zdraví, a jsou na rizika důsledně upozorňováni.
- Všichni zaměstnanci školy mají povinnost hlásit úrazy, neobvyklé situace a podezření na porušení bezpečnosti.

Cílem je vytvářet prostředí, které je nejen fyzicky bezpečné, ale i psychologicky podpůrné, s důrazem na důstojné, respektující a partnerské vztahy mezi pedagogy a žáky.

5 UČEBNÍ PLÁN

Název ŠVP:	Předškolní a mimoškolní pedagogika, zkrácená dvouletá forma studia
Kód a název oboru:	75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika
Forma vzdělávání:	zkrácená dvouletá forma studia
Dosažený stupeň vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Kvalifikační úroveň:	EQF 4
Koordinátor:	Mgr. Lucie Gudrun Kajzarová, MBA

Všeobecné vzdělávání*					
Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	Zkratka	1. ročník	2. ročník	Týdně	Celkem
		34 týdnů	30 týdnů		
Odborné vzdělávání**					
Pedagogicko-psychologické vzdělávání					128
Pedagogika	PDG	1	1	2	64
Psychologie	PSY	1	1	2	64
Didaktika pedagogických činností					320
Didaktika dramatické výchovy	DDV	1	1	2	64
Didaktika hudební výchovy	DHV	1	1	2	64
Didaktika pohybové výchovy	DPV	1	1	2	64
Didaktika výtvarné výchovy	DVV	1	1	2	64
Komunikativní, poznávací a manuální dovednosti	KPMD	1	0	1	34
Pedagogická praxe	PPx	0	1	1	30
Celkem		7	7	14	448

* Všeobecné vzdělávání se ve zkrácené délce studia neuskutečňuje. Žáci jsou povinni po přijetí doložit maturitní vysvědčení.

** Náplň *Odborného vzdělávání* vychází ze ŠVP pro denní studium, je upraveno s ohledem na specifika vzdělávání dospělých, zohledňuje předměty, jejichž učivo lze osvojit samostudiem. Praktické vyučování vymezené v RVP zařazujeme tak, aby byly splněny požadavky RVP na kompetence absolventa.

Přehled využití týdnů za jednotlivé ročníky	1.	2.
Výuka	34	30
Maturitní zkouška		1
Celkem	34	31

6 UČEBNÍ OSNOVY

Název ŠVP:	Předškolní a mimoškolní pedagogika, zkrácená dvouletá forma studia
Kód a název oboru:	75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika
Forma vzdělávání:	zkrácená dvouletá forma studia
Dosažený stupeň vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Kvalifikační úroveň:	EQF 4
Koordinátor:	Mgr. Lucie Gudrun Kajzarová, MBA

6.1 Pedagogika

Počet vyučovacích hodin za týden		
1. ročník	2. ročník	Celkem
1	1	2

Pedagogika	
Oblast	Odborné vzdělávání
Obecný cíl předmětu	Cílem výuky Pedagogiky je komplexně připravit žáky na profesní roli pedagogických pracovníků v kontextu demokratické společnosti. Výuka poskytuje systematický pedagogický základ nezbytný pro rozvoj profesních (učitelských) kompetencí. Vzdělávací proces zároveň přispívá k formování hodnotové orientace žáků a k jejich osobnostní kultivaci, aby byli schopni kvalitně vzdělávat, socializovat a kulturně rozvíjet děti a mládež v souladu s požadavky současné společnosti.
Didaktické pojetí	Výuka pedagogiky je zaměřena na osvojování teoretických poznatků a jejich propojení s pedagogickou praxí. Důraz je kladen na aktivní učení, diskusi, reflexi a rozvoj profesních kompetencí žáků. Předmět podporuje kritické myšlení, hodnotovou orientaci a schopnost aplikovat pedagogické principy v praxi.

Přínos k realizaci klíčových kompetencí	Předmět Pedagogika tvoří základ odborného vzdělávání budoucích pedagogických pracovníků. Významně přispívá k rozvoji těchto klíčových kompetencí: Kompetence k učení: Žáci se učí porozumět základním pedagogickým pojmům, teoriím a souvislostem, osvojovat si nové poznatky systematicky a využívat je v praxi. Rozvíjejí schopnost sebereflexe, kritického myšlení a aplikace teoretických poznatků na konkrétní pedagogické situace. Kompetence k řešení problémů: Žáci se učí analyzovat výchovné situace, hledat různá řešení problémů při práci s dětmi a mládeží, rozhodovat se odpovědně a přizpůsobovat postupy věku a potřebám jedince i skupiny. Rozvíjejí schopnost předcházet problémům a aktivně hledat řešení. Komunikativní kompetence: Pedagogika rozvíjí schopnost přesně a srozumitelně se vyjadřovat ústně i písemně, naslouchat, argumentovat a vést dialog. Žáci se učí profesionálně komunikovat s dětmi, kolegy, rodiči i širší veřejností a přizpůsobovat styl komunikace kontextu. Personální a sociální kompetence: Předmět posiluje odpovědný přístup ke vzdělávání, podporuje empatii, schopnost týmové spolupráce, sebereflexe a vnitřní motivace. Žáci se učí zvládat zátěžové situace, plánovat vlastní profesní rozvoj a pracovat na osobnostním zrání pedagoga. Občanské kompetence a kulturní povědomí: Pedagogika vede žáky k pochopení role pedagoga ve společnosti, k odpovědnému, etickému a spravedlivému přístupu k druhým. Učí je vnímat výchovu v kontextu hodnot, lidských práv, kulturní rozmanitosti a společenské odpovědnosti.
---	---

	• Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám: Žáci se připravují na své budoucí profesní uplatnění v oblasti výchovy a vzdělávání. Učí se plánovat pedagogickou činnost, stanovit cíle, volit metody, hodnotit výsledky a nést odpovědnost za svou práci. Získávají přehled o možnostech dalšího vzdělávání i uplatnění na trhu práce. • Matematická kompetence: Žáci využívají základní matematické dovednosti např. při analýze údajů z pedagogické praxe, při orientaci v pedagogických statistikách, hodnocení výsledků vzdělávání nebo práci s výzkumnými daty. Učí se číst a interpretovat grafy, tabulky a schémata. • Digitální kompetence: Žáci se učí pracovat s digitálními technologiemi jako nástrojem pedagogické činnosti – vyhledávat, zpracovávat a prezentovat informace, vytvářet výukové materiály, komunikovat online a reflektovat digitální prostředí jako součást života dětí a mladých lidí. Zároveň se učí dodržovat zásady bezpečnosti, etiky a ochrany osobních údajů.
Průřezová témata	• Občan v demokratické společnosti ○ osobnost a její rozvoj; ○ komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů; ○ masová média; ○ morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita; ○ potřebné právní minimum pro soukromý a občanský život. • Člověk a životní prostředí ○ možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském

	životě (např. nástroje právní, ekonomické, informační, technické, technologické, organizační, prevence negativních jevů, principy udržitelnosti rozvoje). • Člověk a svět práce ○ sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům, vytvoření osobního portfolia dovedností i se zkušenostmi z informálního učení; ○ význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart; ○ technologický rozvoj v činnostech lidské práce, základní charakteristiky pracovních činností; ○ pracovní uplatnění po absolvování příslušného oboru vzdělání včetně alternativních možností; ○ zákoník práce, formy pracovního vztahu, práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele. • Člověk a digitální svět ○ vyhledávali příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady; chápali význam digitálních technologií pro sociální začleňování, pro osoby s hendikepem, pro kvalitu života; ○ kriticky posuzovali vývoj technologií a jeho vliv na různé aspekty života člověka, společnosti a životní prostředí; zvažovali příležitosti a rizika a snažili se rizika minimalizovat; ○ běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle
--	--

	toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby; o využívali digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji.
Mezipředmětové vztahy	• Pedagogicko-psychologické vzdělávání: PSY • Didaktika pedagogických činností: DDV, DHV, DPV, DVV, KMPD, PPx
Popis strategií výuky	Výuka je vedena s využitím aktivizačních metod, které podporují samostatné myšlení, diskusi a aplikaci poznatků do praxe. Učitel kombinuje frontální výklad s řízeným rozhovorem, skupinovou a projektovou práci, případovými studiemi a modelovými situacemi. Důraz je kladen na propojování teorie s pedagogickou praxí, reflexi vlastních postojů a zkušeností žáků. Výuka je diferencovaná podle potřeb a možností žáků, využívá také digitální technologie a audiovizuální prostředky.
Způsob hodnocení	Výsledky vzdělávání se ověřují průběžně, hodnotí se komplexní dovednosti žáků. Nejčastěji používanou formou ověřování znalostí je písemné zkoušení. Hodnocení vychází ze zásad stanovených klasifikačním řádem školy. Učitel může v systému hodnocení využívat přidělení váhy jednotlivým známám. Učitel může využívat ve známkování hodnot známky 1; 1-; 2; 2-; 3; 3-; 4; 4-; 5.

1. ročník	
Obecná pedagogika	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: • Orientuje se v odborné pedagogické terminologii, správně ji užívá a dovede ji objasnit. • Objasní funkci výchovy a vzdělávání v osobním životě a v životě společnosti,	Předmět pedagogiky. Struktura pedagogiky a vztah k jiným vědám. Základní pedagogické pojmy. Výchovné zásady.

vysvětlí význam celoživotního vzdělávání. • Orientuje se v systému základních a aplikovaných pedagogických disciplín. • Charakterizuje vybrané pedagogické směry a možnosti jejich využití ve vlastní pedagogické činnosti. • Uvede možnosti získání stupně vzdělání a odborné kvalifikace v ČR. • Charakterizuje úkoly a činnost školských zařízení ve vztahu ke svému uplatnění. • Pracuje s odbornou literaturou, pořizuje výpisky, anotaci, uvádí správně citace a bibliografické údaje.	
Předškolní pedagogika	
Žák: • Porovnává a objasní různé koncepce a formy předškolního vzdělávání (MŠ, individuální vzdělávání, lesní školky apod.). • Charakterizuje právní úpravu předškolního vzdělávání v ČR, pracuje s právními metodickými zdroji informací. • Charakterizuje strukturu činností dítěte v předškolním věku. • Objasní na základě znalosti kurikulárních dokumentů i teoretického	Vznik a vývoj předškolních zařízení na našem území. Význam a poslání předškolních zařízení. Předškolní zařízení v současnosti. Školský zákon – předškolní vzdělávání.

poznání pojetí, cíle, obsah, prostředky a podmínky předškolního vzdělávání.	
Počátky výchovy a vzdělávání	
Žák: • Orientuje se v odborné pedagogické terminologii, správně ji užívá a dovede ji objasnit. • Pracuje s odbornou literaturou, pořizuje výpisky, anotaci, uvádí správně citace a bibliografické údaje.	Počátky výchovy a vzdělávání v dějinách lidstva. Vznik prvních škol. Vývoj školství na našem území, historie vývoje předškolních zařízení. Pedagogické osobnosti.
Současný školský systém	
Žák: • Orientuje se v odborné pedagogické terminologii, správně ji užívá a dovede ji objasnit. • Pracuje s odbornou literaturou, pořizuje výpisky, anotaci, uvádí správně citace a bibliografické údaje.	Vzdělávací systém. Školský zákon. Školy, školská zařízení. Školská zařízení pro náhradní rodinnou výchovu. Alternativní školské systémy.
Výchovné modely	
Žák: • Porovnává a objasní různé koncepce a formy předškolního vzdělávání (MŠ, individuální vzdělávání, lesní školky apod.).	Osobnostně-orientovaný model předškolní výchovy. Alternativní výchovné modely.
Profesní dovednosti učitelky mateřské školy	
Žák: • Uvede požadavky na odbornou způsobilost učitele MŠ, charakterizuje jeho osobní předpoklady pro odbornou činnost.	Profesní dovednosti učitele/ky MŠ. Duševní hygiena jako součást profesní kompetence. Vedení, motivování v kolektivu MŠ.

• Vysvětlí funkci dalších profesí podílejících se na péči o děti a vzdělávání dětí v předškolních zařízeních. • Identifikuje na příkladech a modelových situacích chyby, předsudky a stereotypy v posuzování člověka a vysvětlí, jak ovlivňovat postoje dětí. • Vysvětlí pojmy stres a syndrom vyhoření, uvede jejich příznaky, popíše některé způsoby prevence a vyrovnávání se s náročnými životními situacemi.	
Pedagogická profese	
Žák: • Sleduje činnost dítěte a jeho pokroky, poskytuje mu zpětnou vazbu a motivuje ho k dalšímu pozitivnímu rozvoji jeho osobnosti. • Osvojil si základy efektivní spolupráce s dalšími pedagogickými pracovníky a s rodiči dítěte. • Osvojil si algoritmus rozhodovacích procesů při řešení typických problémů ve vzdělávacích činnostech a výchově dětí předškolního věku.	Osobnost učitele. Specifika učitelské a vychovatelské profese. Pedagogická kompetence. Pracovní podmínky pedagogických pracovníků.
Struktura činností dítěte předškolního věku	
Žák: • Charakterizuje strukturu činností dítěte v předškolním věku. • Zdůvodní důležitost hry.	Hra, hračka. Specifičnost učení předškolního dítěte. Pedagogický význam činnosti dítěte. Podmínky optimálního rozvoje dítěte.

• Uvede druhy her, jejich využití a doloží příklady, zdůvodní význam hračky pro dítě předškolního věku.	Podpora sociálního a emocionálního vývoje v MŠ.
Diagnostika v předškolním vzdělávání	
Žák: • Vysvětlí funkci hodnocení ve výchovně vzdělávací činnosti, uvede formy, způsoby a chyby v hodnocení ve vztahu k činnosti v MŠ a v zájmovém zařízení. • Sleduje a hodnotí pokroky ve znalostech, dovednostech, potřebách a zájmech jedinců nebo skupin a navrhuje postup jejich dalšího rozvoje. • Poskytuje vhodným způsobem zpětnou vazbu dítěti, motivuje ho a vyjadřuje mu podporu. • Vede děti k sebehodnocení, učí je hodnotit druhé lidi. • Vypracuje písemné hodnocení dítěte, vede a používá portfolio dítěte. • Posoudí nastavení pravidel hodnocení dětí v ŠVP a nastavení spolupráce s rodiči ve školní dokumentaci a podle potřeby navrhne změnu.	Pedagogická diagnostika. Síť pedagogicko-psychologických poradenských zařízení.
Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání	
Žák: • Objasní na základě znalosti kurikulárních dokumentů i teoretického poznání pojetí, cíle obsah, prostředky a podmínky předškolního vzdělávání.	Systém kurikulárních dokumentů. Hlavní principy RVP PV. Cíle a úkoly předškolního vzdělávání.

- Charakterizuje právní úpravu předškolního vzdělávání v ČR, pracuje s právními a metodickými zdroji informací. - Vysvětlí vztah RVP, školních a třídních vzdělávacích programů.	Metody a formy práce v oblasti předškolního vzdělávání. Klíčové kompetence. Podmínky předškolního vzdělávání. Autoevaluace.
Školní vzdělávací program pro předškolní vzdělávání	
Žák: - Objasní na základě znalosti kurikulárních dokumentů i teoretického poznání pojetí, cíle obsah, prostředky a podmínky předškolního vzdělávání. - Charakterizuje právní úpravu předškolního vzdělávání v ČR, pracuje s právními a metodickými zdroji informací. - Vysvětlí vztah RVP, školních a třídních vzdělávacích programů.	Pojem školní vzdělávací program (dále ŠVP). Obsah ŠVP. Integrované bloky. Pojem tematický vzdělávací plán (dále TVP). Pedagogický projekt.
Pedagogické projektování a příprava pedagoga na výchovně-vzdělávací činnost	
Žák: - Rozumí odborným pojmům pedagogického projektování a správně je používá. - Vysvětlí vztah RVP, školních a třídních vzdělávacích programů. - Zpracuje písemně přípravu výukové jednotky podle třídního (skupinového) vzdělávacího programu. - Pracuje se základní pedagogickou dokumentací MŠ a školského zařízení, a to i v elektronické podobě.	Metodický list, písemná příprava na praxi – teoretické pojetí, pojmy. Projektování příprav pro praktickou pedagogickou činnost. Projektování školních vzdělávacích programů. Projektování třídních vzdělávacích programů.

• Porovná a vhodně zvolí vzdělávací metody, pedagogické zásady, organizační formy a činnosti adekvátní dětem ve věku 2-6/7 let. • Vysvětlí význam motivace a její využití v pedagogické činnosti, volí metody a způsoby motivace adekvátně dětem.	
2. ročník	
Pedagogika volného času	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: • Charakterizuje význam a funkce volného času pro děti a dospělé, popíše pozitiva a rizika různého přístupu k využívání volného času u dětí. • Uvede požadavky na odbornou způsobilost vychovatele a pedagoga volného času, charakterizuje jejich osobnostní předpoklady pro pedagogickou činnost. • Uvede pomocí příkladů možnosti práce s dětmi v rámci prevence rizikového chování a sociálně – právní ochrany dětí.	Předmět pedagogiky volného času, pojem volný času. Funkce volného času, teoretické aspekty volného času. Přehled zařízení pro volný čas v ČR a v zahraničí, organizace a instituce zabývající se výchovou ve volném čase.
Činnosti realizované ve volném čase	
Žák: • Charakterizuje a doloží příklady, trendy, nové metody a formy volnočasových aktivit pro děti (např. outdoorové, zážitkové, interaktivní, poznávací, odpočinkové a rekreační, hry a soutěže, žákovské projekty).	Cíle a obsahy volnočasových činností. Pedagogická dokumentace. Legislativa.

Výchova mimo vyučování	
Žák: Uvede pomocí příkladů možnosti práce s dětmi v rámci prevence rizikového chování a sociálně – právní ochrany dětí.	Vymezení pojmu výchova mimo vyučování. Funkce, principy, obsah činností ve výchově mimo vyučování. Zvláštnosti pedagogické komunikace ve výchově mimo vyučování. Duševní hygiena ve výchově mimo vyučování.
Specifika pedagogické práce ve školských zařízeních	
Žák: - Charakterizuje na základě ŠVP činnost a organizaci školských zařízení, která osobně poznal (zejména školní družinu). - Osvojil si základy a postupy plánování a projektování výchově vzdělávacích aktivit pro děti ve školských zařízení i jejich evaluace podle stanovených hodnotících kritérií a dovede je uplatnit.	Školní družiny, školní kluby. Domovy mládeže. Střediska volného času. Dětské domovy.
Další subjekty pracující s dětmi, mládeží a dospělými ve volném čase	
Žák: Charakterizuje a doloží příklady, trendy, nové metody a formy volnočasových aktivit pro děti (např. outdoorové, zážitkové, interaktivní, poznávací, odpočinkové a rekreační, hry a soutěže, žákovské projekty).	Instituce a sdružení zájmového vzdělávání (Junák, Brontosaurus atd.). Komerční organizace. Církevní organizace pro volný čas dětí a mládeže. Kulturní a osvětová zařízení. Hromadné sdělovací prostředky a jejich vliv.

Pedagogické projektování a příprava pedagoga na výchovně-vzdělávací činnost

Žák: • Osvojil si základy a postupy plánování a projektování výchovně-vzdělávacích aktivit pro děti ve školských zařízeních i jejich evaluace podle stanovených hodnotících kritérií a dovede je uplatnit. • Popíše způsoby zjišťování potřeb a zájmů dětí, vysvětlí význam a možnosti jejich zapojení do přípravy a hodnocení výchovně-vzdělávacích aktivit. • Přípravuje (samostatně, ve spolupráci s dalšími pedagogickými pracovníky či s jinými odborníky nebo s dětmi) návrhy výchovně-vzdělávacích a zájmových aktivit pro danou cílovou skupinu v souladu se stanoveným cílem a podmínkami, řídí jejich realizace. • Používá vhodné metody a prostředky vzhledem k cílům a specifickým potřebám skupiny a jednotlivců. • Vyhodnocuje efektivitu realizované aktivity a poskytuje účastníkům zpětnou vazbu. • Osvojil si algoritmus rozhodovacích procesů při řešení typických problémů ve výchovně-vzdělávacích a zájmových činnostech.	Cíle výchovně-vzdělávacích činností v oblasti výchovy mimo vyučování. Metody, obsah, prostředky výchovy mimo vyučování. Pedagogická diagnostika. Příprava na vlastní pedagogickou činnost, realizační fáze, hodnocení výchovně-vzdělávací činnosti, sebehodnocení, sebereflexe.
--	---

Sociální pedagogika	
Žák: • Vyhledává informace a materiály týkající se začleňování dětí – cizinců a dětí s odlišným mateřským jazykem do předškolního vzdělávání. • Vysvětlí funkci rodiny a její vliv na dítě, uvede příklady rozmanitosti typů rodiny, popíše proměnu současné české rodiny a její důsledky pro výchovu dětí a práci školy. • Charakterizuje důsledky života v podmínkách sociálního vyloučení pro rozvoj osobnosti dítěte a jeho vzdělávání, uvede příklady podpory sociálně znevýhodněných rodin a dětí. • Popíše rizikové projevy chování dětí, objasní jejich příčiny, způsoby prevence i právní důsledky. • Objasní úlohu a postup školy a pedagogických pracovníků v oblasti prevence rizikového chování dětí a zajištění jejich bezpečí. • Orientuje se v systému sociálně-právní ochrany dítěte. • Charakterizuje multikulturní a genderová specifika, která je třeba při vzdělávání dětí respektovat a aktivně využívat v konkrétních situacích.	Termín sociální pedagogika. Základní terminologie. Etopedie. Klasifikace poruch chování a jejich charakteristika. Péče o jedince s poruchami chování. Práva dětí (Listina základních práv a svobod, Úmluva o právech dítěte). Rodinná výchova, rodina, její funkce.

Sociální patologie	
Žák: - Charakterizuje důsledky života v podmínkách sociálního vyloučení pro rozvoj osobnosti dítěte a jeho vzdělávání, uvede příklady podpory sociálně znevýhodněných rodin a dětí. - Popíše rizikové projevy chování dětí, objasní jejich příčiny, způsoby prevence i právní důsledky. - Objasní úlohu a postup školy a pedagogických pracovníků v oblasti prevence rizikového chování dětí a zajištění jejich bezpečí. - Orientuje se v systému sociálně-právní ochrany dítěte. - Charakterizuje psychosociální aspekty sociálně-patologických jevů a ví, kde vyhledat odbornou pomoc. - Popíše poruchy chování, se kterými se lze v pedagogické praxi setkat, a možnosti jejich ovlivňování.	Patologické závislosti. Syndrom CAN. Šikana. Sociálně-právní ochrana dětí.
Speciální pedagogika	
Žák: - Vymezí základní disciplíny speciální pedagogiky. - Správně používá vybrané pojmy speciální pedagogiky. - Vysvětlí současný přístup ke vzdělávání dětí se SVP a dětí nadaných a jeho právní zakotvení, objasní pojmy	Termín speciální pedagogika. Pojetí speciální pedagogiky. Základní pojmy. Inkluze. Disciplíny speciální pedagogiky.

společné vzdělávání, inkluze, integrace, podpůrná opatření. • Objasní specifika vzdělávání dětí se SVP ve vztahu k práci učitele MŠ, vychovatele a pedagoga volného času. • Objasní možnosti diagnostikování nadání, formy vzdělávání a podpory nadaných dětí. • Pracuje s právními, metodickými a odbornými zdroji informací týkajících se vzdělávání dětí a žáků se SVP a dětí nadaných, zejména v předškolním a zájmovém vzdělávání. • Osvojil si zásady efektivní spolupráce s příslušnými podpůrnými profesemi ve školství a se zákonnými zástupci dítěte s nadáním nebo s postižením. • Zvolí vzdělávací činnost a vzdělávací strategii adekvátně dítěti se SVP nebo s nadáním a daným podmínkám. • Uplatňuje vhodné strategie práce s dětmi ve smíšeném kolektivu.	
---	--

6.2 Psychologie

Počet vyučovacích hodin za týden		
1. ročník	2. ročník	Celkem
1	1	2

Psychologie	
Oblast	Odborné vzdělávání
Obecný cíl předmětu	Cílem výuky psychologie je poskytnout žákům základní orientaci v psychologii jako vědě o lidském prožívání, chování a vývoji. Výuka směřuje k pochopení klíčových psychologických teorií, procesů a zákonitostí, které jsou důležité pro pedagogickou praxi. Získané poznatky přispívají k rozvoji profesních kompetencí žáků, zejména v oblasti porozumění individuálním potřebám dětí a mládeže, podpory jejich duševního zdraví a efektivní komunikace. Psychologické vzdělávání rovněž podporuje osobnostní růst žáků a formování jejich hodnotového systému, což je nezbytné pro citlivý, respektující a etický přístup k výchově a vzdělávání v rámci demokratické společnosti.
Didaktické pojetí	Výuka psychologie je zaměřena na osvojování základních psychologických poznatků a jejich propojení s pedagogickou a výchovnou praxí. Klade důraz na aktivní učení, diskusi, sebereflexi a rozvoj profesních i osobnostních kompetencí žáků. Výuka podporuje kritické a empatické myšlení, porozumění lidskému chování a prožívání a schopnost aplikovat psychologické poznatky v každodenní práci s dětmi a mládeží.
Přínos k realizaci klíčových kompetencí	Předmět Psychologie přispívá k rozvoji klíčových kompetencí tím, že pomáhá žákům porozumět sobě i druhým, rozvíjet sociální citlivost, empatii a základy duševní hygieny. Důraz je kladen na propojení teorie s pedagogickou praxí a na rozvoj osobnostních i profesních dovedností žáků.

	Kompetence k učení: Žáci se učí poznávat a chápat zákonitosti lidského myšlení, emocí, chování a vývoje. Rozvíjejí schopnost učit se s porozuměním, využívat odborné texty, třídit informace a spojovat je do logických celků. Získané poznatky dokáží aplikovat na reálné situace v pedagogické praxi i v osobním životě. Kompetence k řešení problémů: Psychologie vede žáky k porozumění složitosti mezilidských vztahů, k rozpoznání problémových situací a hledání možných příčin a způsobů řešení. Učí je zohledňovat individuální zvláštnosti, reagovat přiměřeně na konfliktní situace a uvažovat v širších souvislostech. Komunikativní kompetence: Žáci se učí vnímat verbální i neverbální složky komunikace, kultivovaně se vyjadřovat, naslouchat druhým, formulovat otázky a poskytovat zpětnou vazbu. Rozvíjejí schopnost empatie, aktivního naslouchání a profesionálního dialogu v mezilidských vztazích i při práci s dětmi. Personální a sociální kompetence: Psychologie podporuje sebepoznání, sebereflexi, zvládání emocí a zátěže, rozvoj osobnostních předpokladů pro výkon pedagogického povolání. Žáci se učí spolupracovat, přijímat odpovědnost za své chování, rozvíjet empatii, trpělivost a odolnost. Občanské kompetence a kulturní povědomí: Žáci se učí chápat chování jednotlivce v kontextu společenského prostředí, respektovat odlišnosti, lidská práva, etické zásady a kulturní rozmanitost. Psychologie rozvíjí odpovědný přístup k druhým lidem a porozumění pro různé životní situace.
--	--

	• Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám: Psychologie poskytuje žákům teoretický základ pro pochopení výchovně-vzdělávacího procesu a komunikace s dětmi, rodiči i kolegy. Žáci se učí pracovat s emocemi, motivací a potřebami dětí, zvládat obtížné výchovné situace a zvyšovat kvalitu vlastní pedagogické činnosti. • Matematická kompetence: Žáci využívají matematické dovednosti při čtení a interpretaci psychologických výzkumů, při práci s tabulkami, grafy, statistickými údaji nebo výsledky dotazníků. Učí se chápat základní principy sběru, třídění a vyhodnocování dat. • Digitální kompetence: Žáci se učí využívat digitální technologie při vyhledávání odborných informací, zpracování prezentací, vedení poznámek, testování a práci s online psychodiagnostickými nástroji. Rozvíjejí dovednosti v oblasti informační gramotnosti, kritického myšlení a bezpečného chování v digitálním prostředí.
Průřezová témata	• Občan v demokratické společnosti ○ osobnost a její rozvoj; ○ komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů; ○ morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita; • Člověk a svět práce ○ sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům, vytvoření osobního portfolia dovedností i se zkušenostmi z informálního učení;

	○ význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart; • Člověk a digitální svět ○ vyhledávali příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady; chápali význam digitálních technologií pro sociální začleňování, pro osoby s hendikepem, pro kvalitu života; ○ kriticky posuzovali vývoj technologií a jeho vliv na různé aspekty života člověka, společnosti a životní prostředí; zvažovali příležitosti a rizika a snažili se rizika minimalizovat; ○ běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby; ○ při interakcích v digitálním prostředí respektovali pravidla chování a respektovali kulturní rozmanitost; aktivně vystupovali proti nepřijatelnému chování v online světě; s daty získanými prostřednictvím různých nástrojů a služeb, v různém digitálním prostředí pracovali s ohledem na dobrou pověst svou i ostatních; ○ znali a uplatňovali právní normy v digitální prostředí včetně norem týkajících se ochrany citlivých a osobních údajů, duševního vlastnictví a kybernetické bezpečnosti; ○ využívali digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji.
Mezipředmětové vztahy	• Pedagogicko-psychologické vzdělávání: PDG • Didaktika pedagogických činností: DDV, DHV, DPV, DVV, KPMD, PPx

Popis strategií výuky	Výuka je vedena s využitím aktivizačních metod, které podporují samostatné myšlení, diskusi a aplikaci poznatků do praxe. Učitel kombinuje frontální výklad s řízeným rozhovorem, skupinovou a projektovou práci, případovými studii a modelovými situacemi. Důraz je kladen na propojování teorie s pedagogickou praxí, reflexi vlastních postojů a zkušeností žáků. Výuka je diferencovaná podle potřeb a možností žáků, využívá také digitální technologie a audiovizuální prostředky.
Způsob hodnocení	Výsledky vzdělávání se ověřují průběžně, hodnotí se komplexní dovednosti žáků. Nejčastěji používanou formou ověřování znalostí je písemné zkoušení. Hodnocení vychází ze zásad stanovených klasifikačním řádem školy. Učitel může v systému hodnocení využívat přidělení váhy jednotlivým známkám. Učitel může využívat ve známkování hodnot známky 1; 1-; 2; 2-; 3; 3-; 4; 4-; 5.

1. ročník	
Obecná psychologie	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: - Vymezí psychologii jako vědní disciplínu. - Užívá správně odbornou terminologii, vysvětlí vybrané psychologické pojmy. - Vysvětlí soustavu psychických jevů.	Předmět psychologie. Vymezení předmětu psychologie. Psychické procesy, stavy a vlastnosti.
Psychologie osobnosti	
Žák: Charakterizuje strukturu osobnosti a činitele jejího utváření.	Psychologie osobnosti.
2. ročník	
Sociální psychologie	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:

Žák: • Vymezí pojmy sociální komunikace a pedagogická komunikace. • Používá základní komunikační dovednosti, základní techniky verbální a neverbální komunikace, včetně práce s hlasem v různých pedagogických situacích. • Aplikuje pravidla a strategie efektivní a etické komunikace na podporu dítěte. • Uvede a uplatňuje zásady komunikace s dětmi se smyslovým nebo tělesným postižením, objasní zásady komunikace s dětmi s PAS a s dětmi-cizinci s nedostatečnou znalostí češtiny. • Rozliší na příkladech projevy asertivního a neasertivního nebo direktivního a nedirektivního způsobu chování. • Ovládá techniky a hry k osobnostně sociálnímu rozvoji a k rozvoji komunikačních schopností dětí. • Vyjadřuje se a jedná v souladu s principy a normami kulturního chování; popíše a respektuje zásady a podmínky správné a bezpečné komunikace se zákonnými zástupci dítěte, chrání osobní a citlivé informace o dětech. • Rozpozná sociální vztahy ve skupině dětí, se kterou pracuje, volí prostředky pro rozvoj či ovlivňování sociálních vztahů, klimatu a skupinové dynamiky.	Předmět sociální psychologie. Sociální komunikace. Pedagogická komunikace. Verbální a neverbální komunikace. Sociální percepce, chyby v sociální percepci. Sociální skupiny. Samostudium – doplnění učiva sociální psychologie.
---	--

• Identifikuje konfliktní situace a rozpozná jejich příčiny, navrhuje možnosti jejich řešení a předcházení konfliktům. • Identifikuje na příkladech a modelových situacích chyby, předsudky a stereotypy v posuzování člověka a vysvětlí, jak ovlivňovat postoje dětí.	
Vývojová psychologie	
Žák: • Charakterizuje jednotlivé etapy vývoje člověka a životního cyklu, zejména ve vztahu ke své profesi. • Vymezí socializaci osobnosti v návaznosti na jednotlivé etapy vývoje. • Vysvětlí význam motivace a její využití v pedagogické činnosti, volí metody a způsoby motivace adekvátně dětem; objasní proces učení a výběr učebních strategií v předškolním a zájmovém vzdělávání. • Objasní proces učení a výběr učebních strategií v předškolním a zájmovém vzdělávání.	Předmět vývojové psychologie. Vývoj a jeho zákonitosti. Etapy ontogeneze a jejich charakteristika.
Psychologická problematika sociální patologie	
Žák: • Popíše poruchy chování, se kterými se lze v pedagogické praxi setkat, a možnosti jejich ovlivňování. • Identifikuje konfliktní situace a rozpozná jejich příčiny, navrhuje možnosti jejich řešení a přecházení konfliktům.	Předmět a vymezení psychopatologie. Poruchy chování. Sociálně-patologické jevy. Syndrom vyhoření a jeho prevence. Duševní hygiena.

• Charakterizuje psychosociální aspekty sociálně-patologických jevů a ví, kde vyhledat odbornou pomoc. • Vysvětlí pojmy stres a syndrom vyhoření, uvede jejich příznaky, popíše některé způsoby prevence a vyrovnávání se s náročnými životními situacemi. • Ovládá vybrané techniky pro sebereflexi a poznávání osobnosti. • Vysvětlí přínos a možnosti využití technik supervize a intervize ve školské praxi a jako nástroj prevence vyhoření. • Osvojil si zásady duševní hygieny při práci a učení a vybrané relaxační techniky a metody.	
--	--

6.3 Didaktika dramatické výchovy

Počet vyučovacích hodin za týden		
1. ročník	2. ročník	Celkem
1	1	2

Didaktika dramatické výchovy	
Oblast	Odborné vzdělávání
Obecný cíl předmětu	Cílem předmětu je prostřednictvím dramatických činností rozvíjet osobnost studentů, jejich tvořivost, empatii a schopnost spolupráce. Dramatická výchova využívá učení jednáním a osobní zkušeností k poznávání mezilidských vztahů a společenských situací, které přesahují běžnou každodenní realitu. Vychází z propojení sociálního a uměleckého učení a podporuje prosociální chování, komunikaci a sebevyjádření. Specificky ve vzdělávání budoucích pedagogů je důraz kladen také na metodické vedení dramatických aktivit, které studenti využijí ve své budoucí profesní praxi s dětmi a mládeží.
Didaktické pojetí	Výuka je koncipována jako prožitková, tvořivá a reflektivní, s důrazem na aktivní účast žáků a jejich vlastní zkušenost s dramatickou činností. Vyučování je založeno na principech dramatické výchovy – zejména na práci s fikcí, rolí, příběhem, prostorem a skupinovou interakcí. Žáci si osvojují metody dramatické výchovy nejen z pohledu účastníka, ale i pedagoga – plánují, vedou a reflektují aktivity určené pro děti. Mezi základní výukové strategie patří: • Zážitkové a činnostní učení – aktivní prožitek dramatické situace, práce v rolích, improvizace. • Modelování pedagogických situací – vedení činností ve třídě nebo při praxi, zpětná vazba a rozbor. • Skupinová spolupráce – tvorba dramatických celků, příběhů a scének v týmu.

	• Reflexe a sebereflexe – sdílení prožitků, analýza pedagogického vedení, práce s emocemi. • Propojování s dalšími oblastmi vzdělávání – využití dramatické výchovy v jazykové, hudební, výtvarné i etické výchově. Výuka podporuje schopnost žáků přizpůsobit dramatické činnosti věku, vývojovým potřebám a zájmům dětí, vytvářet bezpečné a podnětné prostředí, rozvíjet sociální a komunikační kompetence a zároveň budovat profesní sebedůvěru.
Přínos k realizaci klíčových kompetencí	Předmět Didaktika dramatické výchovy významně přispívá k rozvoji následujících klíčových kompetencí žáků: • Kompetence k učení: Žáci rozvíjejí schopnost sebereflexe, učí se hodnotit vlastní projev i práci ostatních, přijímat zpětnou vazbu a využívat ji ke zlepšení. V dramatickém procesu si osvojují nové dovednosti a rozšiřují kulturní přehled. • Kompetence k řešení problémů: Dramatická výchova podporuje tvořivé a kritické myšlení, hledání alternativních řešení situací, schopnost improvizace a reagování na nečekané podněty při individuální i skupinové práci. • Komunikační kompetence: Žáci se učí srozumitelně, věcně i tvořivě vyjadřovat prostřednictvím verbálních i neverbálních prostředků, vnímat druhé, vést dialog, kultivovaně argumentovat a spolupracovat v rámci společného výstupu. • Personální a sociální kompetence: Dramatická výchova podporuje vzájemnou důvěru, empatii, spolupráci a zodpovědnost ve skupině. Žáci si osvojují schopnost přijímat různé role, naslouchat, spolupracovat a respektovat druhé. • Občanské kompetence a kulturní povědomí:

	Žáci se seznamují s kulturními hodnotami a rozmanitostí lidských postojů. Skrze dramatické situace si uvědomují etické aspekty chování, prohlubují smysl pro spravedlnost, zodpovědnost a aktivní přístup ke společnosti. • Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám: Žáci se učí plánovat, organizovat a realizovat dramatické aktivity, prezentovat výstupy, spolupracovat v týmu, respektovat časový rámec a nést odpovědnost za svěřené úkoly – dovednosti důležité pro budoucí profesní uplatnění. • Matematická kompetence: Při plánování dramatických činností žáci pracují s časem, rozvržením prostoru, strukturou a rytmem. Osvojují si základní principy logiky, posloupnosti a orientace v čase a prostoru, což přispívá k jejich celkové systematičnosti. • Digitální kompetence: Žáci využívají digitální nástroje při nahrávání a analýze dramatických výstupů, tvorbě doprovodných materiálů (scénáře, zvuk, světlo, prezentace) i vyhledávání inspirací. Učí se bezpečně a tvořivě využívat technologie v kulturním a pedagogickém kontextu.
Průřezová témata	• Člověk a životní prostředí ○ možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (např. nástroje právní, ekonomické, informační, technické, technologické, organizační, prevence negativních jevů, principy udržitelnosti rozvoje). • Člověk a svět práce ○ sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním

	výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům, vytvoření osobního portfolia dovedností i se zkušenostmi z informálního učení; ○ význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart. • Člověk a digitální svět ○ vyhledávali příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady; chápali význam digitálních technologií pro sociální začleňování, pro osoby s hendikepem, pro kvalitu života; ○ kriticky posuzovali vývoj technologií a jeho vliv na různé aspekty života člověka, společnosti a životní prostředí; zvažovali příležitosti a rizika a snažili se rizika minimalizovat; ○ běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby; • využívali digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji.
Mezipředmětové vztahy	• Didaktika pedagogických činností: DDV, DPV, DVV, KMPD, PPx.
Popis strategií výuky	Výuka je vedena s využitím aktivizačních metod, které podporují samostatné myšlení, diskusi a aplikaci poznatků do praxe. Učitel kombinuje frontální výklad s řízeným rozhovorem, skupinovou a projektovou prací, případovými studiemi a modelovými situacemi. Důraz je kladen na propojování teorie s pedagogickou praxí, reflexi vlastních postojů a zkušeností žáků. Výuka je diferencovaná podle potřeb

	a možností žáků, využívá také digitální technologie a audiovizuální prostředky.
Způsob hodnocení	Výsledky vzdělávání se ověřují průběžně, hodnotí se komplexní dovednosti žáků. Hodnocení vychází ze zásad stanovených klasifikačním řádem školy. Učitel může v systému hodnocení využívat přidělení váhy jednotlivým známkám. Učitel může využívat ve známkování hodnot známky 1; 1-; 2; 2-; 3; 3-; 4; 4-; 5.

1. ročník	
Dramatická výchova	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: - Charakterizuje cíle a prostředky výchovy slovesným, dramatickým a multimediálním uměním v předškolním vzdělávání a ve volném čase. - Aplikuje metody dramatické výchovy do pedagogického působení; používá je k rozvoji osobnosti dětí.	Pojem dramatická výchova, východiska, obsah, cíle DV – osobnostní, sociální, umělecké, pedagogické. <i>Didaktika dramatické výchovy:</i> Metody a techniky dramatické výchovy: <i>metoda plné hry, metody pantomimicko-pohybové, m. verbálně zvukové, graficko-písemné a m. materiállově-věcné.</i> <i>Metodický list</i> – forma a zákonitosti při realizaci metodického listu – vzorová šablona. Žák vypracovává 1 metodický list. <i>Portfolio</i> – vytváření zásobníku her a cvičení, aktuální informace oblasti divadelní, filmové, televizní, rozhlasové a literární tvorby pro děti a mládež.
Verbální a neverbální komunikace	
Žák: Osvojl si a uplatňuje pravidla hlasové hygieny.	<i>Verbální komunikace</i> – metodika hlasové výchovy, hlasová hygiena, verbální a neverbální komunikace v životě i pedagogické praxi. Vývoj řeči.

• Dbá na osobní příklad učitele v mluveném projevu. • Rozvíjí sociální dovednosti a návyky dětí, vede je ke společenskému chování. • Sleduje jazykový projev dítěte, rozpozná případné nedostatky a navrhuje možnosti řešení. • Využívá vlastní metodický zásobník didaktických her, cvičení, textů a námětů pro rozvoj řečových dovedností a jazykové komunikace, knižní literaturu a multimediální programy pro děti. • Připravuje s dětmi různé dramatické nebo hlasové školní i mimo školní projekty.	<i>Neverbální komunikace</i> – teoretický úvod, praktická cvičení. Jazyková cvičení pro správný rozvoj řeči, jazykolamy, výrazové čtení.
Základy dramatického jednání	
Žák: • Funkčně využívá práci s oživeným předmětem pro rozvoj osobnosti, sociální percepce a zájmů dítěte.	<i>Práce s předmětem</i> – možnosti práce s předmětem, s loutkou a maskou, typy loutek, možnosti využití loutky v pedagogickém procesu; předměty vhodné pro využití v dramatické výchově a možnosti jejich využití.
2. ročník	
Práce s literární předlohou	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: • Volí literární dílo a formy práce s ním adekvátně osobnosti a zájmům dítěte a využívá je k rozvoji estetického cítění, fantazie, kreativity a emocionálního	<i>Teoretický základ a inspirační zdroje</i> – literatura pro děti a mládež, předčtenářská gramotnost, nakladatelství pro děti a mládež, ilustrátoři, práce s ilustrací, tvůrčí postupy při práci s poezií, prózou a dramatem.

vývoj, komunikativních dovedností i poznání světa. • Uplatňuje postupy, které formují čtenářskou gramotnost dětí, jejich vztah k literatuře a ke čtenářství. • Je schopen tvořivé práce s uměleckým textem, výrazně čte, vypráví a recituje, pracuje s hlasem a neverbálními prostředky, využívá herecké prostředky. • Má přehled o současné knižní produkci pro děti a dramatické tvorbě pro děti.	<i>Didaktika dramatické výchovy:</i> Metody a techniky dramatické výchovy: <i>metoda plné hry, metody pantomimicko-pohybové, m. verbálně zvukové, graficko-písemné a m. materiállově-věcné.</i> <i>Tvořivá práce s uměleckým textem</i> – mluvený projev a základy uměleckého přednesu, technika mluveného projevu, herecké prostředky mluveného projevu. <i>Cesta k divadelnímu tvaru</i> – cesta k divadelnímu tvaru s dětským kolektivem – proces a produkt v DV, postupné kroky k divadelnímu tvaru, hra v roli, využívání metod a technik při práci s literární předlohou (práce s loutkou, předmětem, maskou apod.). <i>Metodický list</i> – žák vypracovává 1 metodický list.
--	---

V případě, že si žák u praktické maturitní zkoušky zvolí výstup s převahou didaktiky dramatické výchovy, konzultuje s vyučujícím tohoto předmětu přípravu k vylosovanému tématu i k výstupu ze zdatnosti.

6.4 Didaktika hudební výchovy

Počet vyučovacích hodin za týden		
1. ročník	2. ročník	Celkem
1	1	2

Didaktika hudební výchovy	
Oblast	Odborné vzdělávání
Obecný cíl předmětu	Cílem předmětu Didaktika hudební výchovy je připravit žáky na samostatné, tvořivé a odborně fundované vedení hudebních činností s dětmi předškolního a mladšího školního věku. Žáci se učí plánovat, organizovat a realizovat hudebně výchovné aktivity s ohledem na věkové a individuální zvláštnosti dětí, a zároveň rozvíjet jejich hudební schopnosti, tvořivost a pozitivní vztah k hudbě. Předmět směřuje k osvojení didaktických metod, forem a prostředků v oblasti zpěvu, rytmiky, poslechu hudby, hudební improvizace a doprovodné hry na jednoduché nástroje. Důraz je kladen na propojení hudební teorie s praxí, na pedagogickou citlivost a schopnost hudbu využívat jako prostředek rozvoje osobnosti dítěte.
Didaktické pojetí	Výuka předmětu je zaměřena na praktickou aplikaci hudebně-teoretických a psychodidaktických znalostí v práci s dětmi. Důraz je kladen na aktivní činnost žáků, vlastní prožitek, tvořivost a schopnost reflektovat účinnost použitých metod. V hodinách je rovnoměrně rozvíjena oblast zpěvu, rytmiky, poslechu hudby, pohybového vyjádření a hry na jednoduché hudební nástroje, a to ve spojení s přípravou na pedagogickou činnost. Žáci se učí vytvářet hudební aktivity přiměřené věku, schopnostem a potřebám dětí, plánovat vzdělávací nabídku v hudební oblasti, používat metodické pomůcky a hudební nástroje, hodnotit hudební činnosti a podporovat hudební rozvoj dětí s respektem k jejich individualitě.

	Výuka je propojena s praktickým nácvikem činností, tvorbou metodických listů a realizací modelových situací. Reflexe vlastních i kolektivních zkušeností je nedílnou součástí vyučování.
Přínos k realizaci klíčových kompetencí	Hudební výchova rozvíjí nejen hudební dovednosti a estetické vnímání, ale zároveň přispívá k celkovému osobnostnímu růstu žáků. Podporuje jejich tvořivost, schopnost spolupráce, soustředění, sebereflexi i radost z uměleckého projevu. V kontextu přípravy budoucích pedagogických pracovníků klade důraz také na metodické vedení hudebních činností a jejich uplatnění v práci s dětmi. Kompetence k učení: Žáci rozvíjejí schopnost vnímat hudbu jako prostředek osobního rozvoje, osvojují si základy hudební teorie a hudebních dovedností, učí se reflektovat svůj pokrok a využívat různé způsoby učení (poslech, nácvik, pozorování, sebereflexe). Kompetence k řešení problémů: Hudební výchova vede žáky k samostatnému i tvořivému přístupu k hudebním úkolům. Učí se řešit interpretační situace, vybírat vhodné výrazové prostředky a spolupracovat při tvorbě hudebních projektů nebo vystoupení. Komunikativní kompetence: Žáci se učí vyjadřovat své myšlenky hudbou i slovem, vnímat hudbu jako formu komunikace. Rozvíjejí schopnost aktivně naslouchat, interpretovat hudební sdělení a spolupracovat při společném hudebním projevu. Personální a sociální kompetence: Hudební výchova podporuje spolupráci, ohleduplnost, schopnost přijímat zpětnou vazbu a respektovat ostatní při společném muzicírování. Žáci se učí být součástí hudebního kolektivu a zároveň rozvíjet vlastní hudební potenciál. Občanské kompetence a kulturní povědomí:

	Žáci se seznamují s různými hudebními styly a kulturním dědictvím. Učí se chápat hudbu jako součást kulturní identity, rozvíjejí úctu k tradicím i otevřenost vůči jiným kulturním projevům a hodnotám. • Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám: Žáci získávají dovednosti potřebné pro přípravu a vedení hudebních aktivit s dětmi, plánování hudebních činností, tvorbu doprovodů a organizaci vystoupení. Učí se nést odpovědnost za výsledek své práce a spolupracovat v týmu. • Matematická kompetence: Žáci si uvědomují rytmus, strukturu a metrum jako matematicky uchopitelné prvky hudby. Při práci s notací, tempem, taktem a délkami tónů rozvíjejí smysl pro řád, časování, posloupnost a vztahy mezi prvky. • Digitální kompetence: Hudební výchova rozvíjí schopnost využívat digitální technologie k tvorbě, úpravě a prezentaci hudebního obsahu. Žáci pracují s hudebními nahrávkami, nahrávacími programy, notovými editory a digitálními nástroji, učí se dodržovat pravidla bezpečného a etického využívání těchto prostředků. • Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám: Žáci získávají dovednosti potřebné k vedení hudebních činností s dětmi, k přípravě vystoupení a hudebních projektů. Rozvíjejí organizační schopnosti, tvořivost a profesionální přístup k pedagogické práci.
Průřezová témata	• Člověk a svět práce ○ sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním

	výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům, vytvoření osobního portfolia dovedností i se zkušenostmi z informálního učení; ○ význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart; ○ technologický rozvoj v činnostech lidské práce, základní charakteristiky pracovních činností. • Člověk a digitální svět ○ vyhledávali příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady; chápali význam digitálních technologií pro sociální začleňování, pro osoby s hendikepem, pro kvalitu života; ○ běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby; • využívali digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji.
Mezipředmětové vztahy	• Didaktika pedagogických činností: DDV, DPV, DVV, KMPD, PPx.
Popis strategií výuky	Výuka je vedena s využitím aktivizačních metod, které podporují samostatné myšlení, diskusi a aplikaci poznatků do praxe. Učitel kombinuje frontální výklad s řízeným rozhovorem, skupinovou a projektovou práci, případovými studiemi a modelovými situacemi. Důraz je kladen na propojování teorie s pedagogickou praxí, reflexi vlastních postojů a zkušeností žáků. Výuka je diferencovaná podle potřeb a možností žáků, využívá také digitální technologie a audiovizuální prostředky.

Způsob hodnocení	Výsledky vzdělávání se ověřují průběžně, hodnotí se komplexní dovednosti žáků. Hodnocení vychází ze zásad stanovených klasifikačním řádem školy. Učitel může v systému hodnocení využívat přidělení váhy jednotlivým známkám. Učitel může využívat ve známkování hodnot známky 1; 1-; 2; 2-; 3; 3-; 4; 4-; 5.
-------------------------	--

1. ročník	
Didaktika hudební výchovy – teoretický blok	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: - Orientuje se v hudební teorii, má přehled o významných osobnostech dílech hudebního umění a o současné hudební kultuře. - Vytvořil si hudební a pěvecké znalosti, dovednosti a návyky. - Charakterizuje hudební a hudebně pohybový vývoj dítěte a jeho vliv naplánování a realizaci hudebních a hudebně pohybových činností. - Začleňuje vhodné hudební činnosti do volnočasových a zájmových aktivit dětí. - Vysvětlí základní úkoly a povinnosti organizace při zajišťování BOZP.	<i>Hudební nauka</i> – tóny a tónová soustava (vlastnosti tónu, tóny zvýšené, snižené, půltóny, enharmonické tóny, oktávy); notopis (výška a délka not, pomlky, jména klíčů, posuvky); takt, rytmus, metrum; stupnice durové s křížky a béčky, durové kvintakordy a jejich obraty. <i>Dějiny hudby</i> – periodizace dějin hudby; hudba v období pravěku, starověku, středověku, baroka. Poslech hudby. <i>Didaktika hudební výchovy:</i> Vlohy a hudební schopnosti, hudební vývoj dítěte, elementární hudební činnosti. Metody hudebních činností. <i>Metodický list</i> – forma a zákonitosti při realizaci metodického listu – vzorová šablona.
Didaktika hudební výchovy – praktický blok	
Žák: - Ovládá hru na klavír, je schopen interpretovat písně a hudební skladby různých stylů a žánrů na úrovni přiměřené svým schopnostem, transponovat písně a doprovázet děti při hudebních činnostech. - Využívá Orffovy nástroje a jiné dětské hudební nástroje.	<i>Didaktika hudební výchovy</i> – popěvek, říkadlo. <i>Hra na hudební nástroj (klavír)</i> – seznámení žáka s nástrojem a správným posazením u klavíru, postavení rukou a prstů, orientace na klaviatuře; hra lidových písních a dětských umělých písní.

• Má vytvořeny hudební, pěvecké a hudebně pohybové znalosti, dovednosti a návyky a využívá je při práci s dětmi. • Využívá v pedagogické praxi zpěvníky i vlastní portfolio říkadel, písní, hudebních skladeb různého žánru, pohybových a tanečních her pro různé skupiny dětí. • Uplatňuje různé formy a metody hudebních a hudebně pohybových činností adekvátních věku dětí, vzdělávacím cílům a podmínkám. • Dovede vhodně vzájemně propojovat vokální, poslechové, instrumentální a pohybové činnosti a uplatňovat je pro všestranný rozvoj dítěte.	
2. ročník	
Hudební výchova – teoretický blok	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: • Orientuje se v hudební teorii, má přehled o významných osobnostech a dílech hudebního umění a o současné hudební kultuře.	<i>Dějiny hudby</i> – hudba klasicismu, romantismu, hudba první poloviny 20. století, nonartificiální hudby, poslech skladeb.
Hudební výchova – praktický blok	
Žák: • Ovládá hru na klavír, je schopen interpretovat písně a hudební skladby různých stylů a žánrů na úrovni přiměřené svým schopnostem,	<i>Didaktika elementárních hudebních činností</i> – instrumentální, pěvecké, poslechové a hudebně-pohybové činnosti. Praktické výstupy žáků, tvorba portfolia hudebních činností.

transponovat písně a doprovázet děti při hudebních činnostech. • Využívá Orffovy nástroje a jiné dětské hudební nástroje. • Má vytvořeny hudební, pěvecké a hudebně pohybové znalosti, dovednosti a návyky a využívá je při práci s dětmi. • Využívá v pedagogické praxi zpěvníky i vlastní portfolio říkadel, písní, hudebních skladeb různého žánru, pohybových a tanečních her pro různé skupiny dětí. • Uplatňuje různé formy a metody hudebních a hudebně pohybových činností adekvátních věku dětí, vzdělávacím cílům a podmínkám. • Dovede vhodně vzájemně propojovat vokální, poslechové, instrumentální a pohybové činnosti a uplatňovat je pro všestranný rozvoj dítěte.	<i>Metodický list –</i> žák vypracuje 2 metodické listy na téma (instrumentální a pěvecká činnost). <i>Příprava k praktické maturitní zkoušce –</i> konzultace s vyučujícím ohledně přípravy na praktickou maturitní zkoušku z losovaného tématu a výstupu ze zdatnosti. <i>Hra na hudební nástroj (klavír) –</i> hra durových i mollových lidových a dětských umělých písní; písně žák doprovází akordicky i rozloženě.
---	---

V případě, že si žák u praktické maturitní zkoušky zvolí výstup s převahou didaktiky hudební výchovy, konzultuje s vyučujícím tohoto předmětu přípravu k vylosovanému tématu i k výstupu ze zdatnosti.

6.5 Didaktika pohybové výchovy

Počet vyučovacích hodin za týden		
1. ročník	2. ročník	Celkem
1	1	2

Didaktika pohybové výchovy	
Oblast	Odborné vzdělávání
Obecný cíl předmětu	Cílem předmětu je připravit žáky na kvalifikované, tvořivé a bezpečné vedení pohybových činností s dětmi předškolního a mladšího školního věku. Výuka směřuje k osvojení základních didaktických znalostí, metodických postupů a organizačních forem v oblasti rozvoje pohybových dovedností dětí. Předmět podporuje pochopení významu pohybové výchovy pro zdravý vývoj dítěte, jeho fyzickou zdatnost, koordinaci, prostorovou orientaci, smyslové vnímání a celkovou pohodu. Žáci se učí tvořit a realizovat pohybové aktivity přiměřené věku, vývoji a individuálním potřebám dětí, s důrazem na bezpečnost, motivaci a radost z pohybu.
Didaktické pojetí	Výuka předmětu je postavena na propojování teoretických poznatků s praktickým nácvikem činností, které žáci budou samostatně využívat v pedagogické praxi. Hlavním principem je činnostní a zážitkové učení, které vede žáky k aktivnímu osvojování pohybových her, cvičení, tanečků, překážkových drah, relaxačních technik a dalších forem pohybu vhodných pro děti. Významnou součástí výuky je analýza pohybových dovedností dětí, přizpůsobování činností různým věkovým a individuálním potřebám a rozvoj schopnosti organizovat pohybové aktivity v různých prostorových podmínkách. Mezi hlavní výukové strategie patří:

	• Praktický nácvik pohybových činností – hry, cvičení, taneční a rytmická průprava, motorická improvizace. • Tvorba a vedení didaktických jednotek – žáci se učí plánovat, strukturovat a vést činnosti zaměřené na rozvoj pohybu u dětí. • Modelové pedagogické situace – simulace vedení dětí, nácvik pokynů, motivace, pravidel, bezpečnosti. • Skupinová práce a spolupráce – společné plánování a hodnocení pohybových aktivit, rozvoj týmových dovedností. • Reflexe a zpětná vazba – analýza průběhu a efektivity realizovaných činností, sebereflexe pedagogického přístupu. Didaktika pohybové výchovy rozvíjí profesní dovednosti žáků v oblasti plánování, organizace a řízení pohybu, a přispívá k upevnění vztahu ke zdravému životnímu stylu a všestrannému rozvoji dítěte.
Přínos k realizaci klíčových kompetencí	Pohybová výchova přispívá k rozvoji fyzické zdatnosti, motoriky, vnímání vlastního těla i psychické pohody žáků. Současně je významným prostředkem pro formování osobnostních, sociálních a profesních kompetencí budoucích pedagogických pracovníků. Učí žáky využívat pohyb jako nástroj výchovy, prevence a zdravého životního stylu. • Kompetence k učení: Žáci si osvojují nové pohybové dovednosti, učí se reflektovat vlastní pokrok a přijímat zpětnou vazbu. Využívají získané poznatky o zdravém životním stylu, biomechanice pohybu a fyziologii pro vlastní rozvoj i práci s dětmi. • Kompetence k řešení problémů: Při řízení a realizaci pohybových aktivit se žáci učí rozhodovat, reagovat na vzniklé situace, přizpůsobovat aktivity věku, možnostem a potřebám účastníků. Rozvíjejí tvořivost a schopnost hledat vhodná řešení i v netypických podmínkách.

	Komunikativní kompetence: Žáci se učí jasně a srozumitelně komunikovat v roli cvičitele či organizátora, motivovat skupinu, dávat pokyny a poskytovat zpětnou vazbu. Zároveň se učí vnímat neverbální projevy a komunikovat s respektem ke skupině i jednotlivci. Personální a sociální kompetence: Pohybová výchova rozvíjí týmovou spolupráci, podporuje ohleduplnost, sebekontrolu a odpovědnost. Žáci se učí přijímat i zastávat různé role ve skupině, podílet se na plánování, hodnocení i organizaci pohybových aktivit. Občanské kompetence a kulturní povědomí: Žáci si osvojují hodnoty fair play, respekt k pravidlům a k ostatním účastníkům. Uvědomují si význam zdravého životního stylu pro jednotlivce i společnost, rozvíjejí aktivní vztah ke zdraví, pohybu i ochraně životního prostředí. Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám: Žáci získávají dovednosti potřebné k plánování a vedení pohybových aktivit s různými věkovými skupinami, učí se připravit a realizovat pohybový program, vyhodnotit jeho přínos a nést odpovědnost za svou práci i bezpečnost účastníků. Matematická kompetence: Při plánování a organizaci pohybových činností žáci využívají měření času, vzdálenosti, počtu opakování, pracují s tělesnými daty, statistikami a rytmizací. Rozvíjejí orientaci v čase a prostoru a schopnost logického myšlení. Digitální kompetence: Žáci se učí využívat digitální technologie ke sledování pohybových výkonů, analýze techniky pohybu, tvorbě výukových
--	--

	materiálů nebo organizaci sportovních aktivit. Seznamují se s zásadami bezpečné a odpovědné práce s digitálními nástroji.
Průřezová témata	• Člověk a svět práce ○ sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům, vytvoření osobního portfolia dovedností i se zkušenostmi z informálního učení; ○ význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart; ○ technologický rozvoj v činnostech lidské práce, základní charakteristiky pracovních činností. • Člověk a digitální svět ○ vyhledávali příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady; chápali význam digitálních technologií pro sociální začleňování, pro osoby s hendikepem, pro kvalitu života; ○ běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby; ○ využívali digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji.
Mezipředmětové vztahy	• Didaktika pedagogických činností: DDV, DHV, DVV, KMPD, PPx.
Popis strategií výuky	Výuka je vedena s využitím aktivizačních metod, které podporují samostatné myšlení, diskusi a aplikaci poznatků do praxe. Učitel kombinuje frontální výklad s řízeným rozhovorem, skupinovou

	a projektovou práci, případovými studii a modelovými situacemi. Důraz je kladen na propojování teorie s pedagogickou praxí, reflexi vlastních postojů a zkušeností žáků. Výuka je diferencovaná podle potřeb a možností žáků, využívá také digitální technologie a audiovizuální prostředky.
Způsob hodnocení	Výsledky vzdělávání se ověřují průběžně, hodnotí se komplexní dovednosti žáků. Nejčastěji používanou formou ověřování znalostí je písemné zkoušení. Hodnocení vychází ze zásad stanovených klasifikačním řádem školy. Učitel může v systému hodnocení využívat přidělení váhy jednotlivým známkám. Učitel může využívat ve známkování hodnot známky 1; 1-; 2; 2-; 3; 3-; 4; 4-; 5.

1. ročník	
Didaktika pohybové výchovy – teoretický blok	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: • Popíše vývoj pohybových schopností jedince a prostředky jejich rozvoje. • Charakterizuje cíle a možnosti pohybových činností s dětmi ve věku 2-6 let. • Diagnostikuje pohybové schopnosti a dovednosti dítěte.	Pohybová výchova v předškolní a školní výchově, mimo vyučování – charakteristika, cíle, úkoly. Obsah pohybové výchovy dětí školního a předškolního věku. Zařízení a pomůcky pro tělesnou výchovu. Názvosloví cvičení prostných. Rozcvičení – grafický záznam. Didaktické formy PV. Vyučovací jednotka PV, rušná část hodiny. Kruhový trénink – organizace, zásady. Štafetové soutěže. Pohybové hry – charakteristika, typy, pravidla.

	<i>Didaktika pohybové výchovy:</i> Pohybové schopnosti a dovednosti – rozvoj a charakteristika. <i>Metodický list</i> – forma a zákonitosti při realizaci metodického listu – vzorová šablona.
Didaktika pohybové výchovy – praktický blok	
Žák: • Sleduje a vyhodnocuje pohybové schopnosti a dovednosti dítěte a volí vhodné prostředky pro jejich posilování. • Volí různé formy indoorových i outdoorových her, pohybových, sportovních a zážitkových činností adekvátně fyzickým předpokladům a zdravotnímu stavu dětí, jejich zájmům a podmínkám realizace. • Sleduje zdravotní stav dítěte v předškolním zařízení a identifikuje příznaky běžných onemocnění. • Zajišťuje péči o dítě od dvou do tří let. • Používá vybavení školy/školského zařízení, didaktické pomůcky, přístroje a jiná zařízení v souladu s předpisy a pracovními postupy.	Použití názvosloví v praxi. Rozcvičení – všeobecné, speciální, zásady. Hry pro rušnou část hodiny. Zdokonalování pohybových dovedností – pohybové hry. Rozvoj pohybových schopností – rychlost, síla, vytrvalost, obratnost. Praktické výstupy žáků, tvorba portfolia (hry pro rušnou část, pohybové hry). <i>Metodický list</i> – žák vypracuje 1 metodické listy na téma překážkové dráhy.
2. ročník	
Didaktika pohybové výchovy – teoretický blok	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: • Aplikuje znalosti a dovednosti z biologie člověka, hygieny, péče	

o zdraví a bezpečí v pedagogické činnosti. • Uvede příklady bezpečnostních rizik a nejčastějších příčin úrazů při pedagogické činnosti. • Popíše, jak postupovat v případě pracovního úrazu a úrazu svěřených dětí. • Vede děti k dodržování zásad bezpečného chování, zajištění či poskytnutí první pomoci v případě úrazu, k péči o vlastní osobu a k návykům zdravého způsobu života. • Poskytne první pomoc při úrazu a náhlém onemocnění na pracovišti. • Charakterizuje hygienické požadavky na činnost mateřských škol a školských zařízení. • Dodržuje předpisy a interní směrnice k bezpečnosti dětí, žáků a zaměstnanců školy a školského zařízení včetně požární prevence. • Vede děti k dodržování bezpečnosti a ochrany zdraví a požární prevence. • Vysvětlí základní úkoly a povinnosti organizace při zajišťování BOZP.	Historie tělesné výchovy a sportu. Strečink a posilování. Zdravotní tělesná výchova, kompenzace, relaxace. Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, hygiena TV a sportu, požární prevence, první pomoc. <i>Didaktika pohybové výchovy:</i> Didaktické řídicí styly, postupy a metody v TV. Hudebně-pohybová výchova – choreografie, výběr hudby, metodika nácviku dětského tance. Didaktika akrobatických cvičení.
Didaktika pohybové výchovy – praktický blok	
Žák: • Sleduje a vyhodnocuje pohybové schopnosti a dovednosti dítěte a volí	Taneční hry, nácvik lidového dětského. Strečink a posilování.

vhodné prostředky pro jejich posilování. • Volí různé formy indoorových i outdoorových her, pohybových, sportovních a zážitkových činností adekvátně fyzickým předpokladům a zdravotnímu stavu dětí, jejich zájmům a podmínkám realizace. • Sleduje zdravotní stav dítěte v předškolním zařízení a identifikuje příznaky běžných onemocnění. • Zajišťuje péči o dítě od dvou do tří let. • Používá vybavení školy/školského zařízení, didaktické pomůcky, přístroje a jiná zařízení v souladu s předpisy a pracovními postupy.	Kompenzační, dechová a relaxační cvičení. Všeobecná akrobatická průprava. Praktické výstupy žáků, tvorba zásobníku činností. <i>Metodický list</i> – žák vypracuje 2 metodické listy na téma nácvik lidového dětského tance a zdravotní cvičení. <i>Příprava k praktické maturitní zkoušce</i> – konzultace s vyučujícím ohledně přípravy na praktickou maturitní zkoušku z losovaného tématu a výstupu ze zdatnosti.
--	--

V případě, že si žák u praktické maturitní zkoušky zvolí výstup s převahou didaktiky pohybové výchovy, konzultuje s vyučujícím tohoto předmětu přípravu k vylosovanému tématu i k výstupu ze zdatnosti.

6.6 Didaktika výtvarné výchovy

Počet vyučovacích hodin za týden		
1. ročník	2. ročník	Celkem
1	1	2

Didaktika výtvarné výchovy	
Oblast	Odborné vzdělávání
Obecný cíl předmětu	Cílem předmětu je připravit žáky na smysluplné a tvořivé využívání výtvarných činností ve vzdělávání dětí předškolního a mladšího školního věku. Žáci si osvojují metody a formy výtvarné práce s dětmi, učí se plánovat, realizovat a reflektovat výtvarné aktivity v souladu s jejich vývojovými možnostmi, individuálními potřebami a tvůrčím potenciálem. Výuka směřuje k tomu, aby žáci dokázali vnímat výtvarný projev dítěte jako prostředek sebevyjádření, komunikace i poznávání světa. Důraz je kladen na rozvoj estetického cítění, tvořivosti, originality, ale také na respektující a rozvíjející pedagogický přístup.
Didaktické pojetí	Výuka je vedena formou prožitkového a činnostního učení, které propojuje výtvarnou teorii s praktickým tvořením, vlastní zkušeností a pedagogickou reflexí. Žáci jsou vedeni k tomu, aby výtvarnou výchovu vnímali jako komplexní prostředek rozvoje osobnosti dítěte – nejen po stránce výtvarné, ale i emoční, smyslové, sociální a kognitivní. Didaktika výtvarné výchovy připravuje žáky na roli iniciátorů a průvodců dětské tvorby. Učí je přizpůsobovat výtvarné činnosti věku dětí, vytvářet podnětné prostředí, používat různé materiály a techniky, hodnotit výtvarné projevy dětí s respektem a rozvíjet jejich individuální výtvarné vyjadřování.

	Mezi hlavní výukové strategie patří: • Praktický nácvik výtvarných technik a činností – kresba, malba, grafika, modelování, práce s netradičními materiály. • Tvorba a realizace metodických listů a výtvarných projektů – žáci se učí plánovat didaktické jednotky a zohledňovat při tom vývojové fáze dětského výtvarného projevu. • Analýza a reflexe dětských výtvarných prací – rozvoj schopnosti interpretace výtvarného projevu a citlivého hodnocení. • Modelování pedagogických situací – nácvik vedení výtvarné činnosti, poskytování zpětné vazby, řešení problémových situací. • Skupinová práce a sdílení zkušeností – rozvoj spolupráce, tvořivosti a vzájemné inspirace. Výuka podporuje mezioborové přesahy (výtvarná činnost propojená s hudbou, pohybem, příběhem, přírodou), klade důraz na individualizaci a vede žáky k citlivému, tvořivému a profesionálnímu přístupu k dětské výtvarné tvorbě.
Přínos k realizaci klíčových kompetencí	Výtvarná výchova rozvíjí tvořivost, vnímavost a schopnost výtvarného sebevyjádření. Učí žáky estetickému vnímání světa, podporuje jejich individualitu i schopnost spolupracovat. V kontextu pedagogické přípravy vede žáky k tomu, aby uměli výtvarné činnosti smysluplně a tvořivě zařazovat do výchovně-vzdělávací práce s dětmi. • Kompetence k učení: Žáci rozvíjejí schopnost vnímat a reflektovat vlastní pokrok ve výtvarné tvorbě, hodnotit své výstupy i proces tvorby. Učí se chápat výtvarné umění jako prostředek poznání, sebevyjádření i komunikace a využívají různé zdroje pro vlastní inspiraci a rozvoj. • Kompetence k řešení problémů: Při výtvarné tvorbě žáci hledají originální způsoby ztvárnění tématu, samostatně i tvořivě volí výtvarné prostředky a přístupy.

	Učí se rozhodovat, řešit výtvarné situace a hledat nové možnosti vyjádření i v netradičních materiálech a technikách. Komunikativní kompetence: Žáci se učí vizuálně i verbálně vyjadřovat své myšlenky a postoje. Rozvíjejí schopnost vnímat výtvarné projevy druhých, diskutovat o tvorbě, argumentovat a formulovat své názory kultivovaným způsobem. Personální a sociální kompetence: Výtvarná výchova rozvíjí spolupráci, schopnost sdílet nápady, respektovat různé výtvarné přístupy a citlivě poskytovat i přijímat zpětnou vazbu. Žáci se učí pracovat samostatně i v týmu, organizovat si práci a odpovědně přistupovat k tvůrčím úkolům. Občanské kompetence a kulturní povědomí: Žáci se seznamují s kulturním dědictvím, různými výtvarnými styly, směry a hodnotami. Učí se chápat umění jako součást společenského dění, respektovat kulturní rozmanitost a vnímat výtvarnou tvorbu jako prostředek vyjádření hodnot a postojů. Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám: Žáci si osvojují dovednosti potřebné k přípravě a vedení výtvarných činností s dětmi, k prezentaci vlastní tvorby i k organizaci výtvarných projektů. Učí se plánovat práci, vést záznamy, připravit materiály a hodnotit výsledky. Matematická kompetence: Při výtvarné tvorbě žáci uplatňují základní geometrické a proporční vztahy, pracují s rozvržením plochy, kompozicí, rytmem, měřítkem a perspektivou. Tím rozvíjejí prostorové vnímání, logické uvažování i smysl pro strukturu a řád.
--	---

	• Digitální kompetence: Žáci se učí využívat digitální technologie k tvorbě, úpravě a prezentaci výtvarných prací, práci s fotografií, grafikou či videem. Ovládají základní digitální nástroje, vyhledávají inspiraci online a dodržují pravidla digitální bezpečnosti a autorského práva.
Průřezová témata	• Člověk a svět práce ○ sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům, vytvoření osobního portfolia dovedností i se zkušenostmi z informálního učení; ○ význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart; ○ technologický rozvoj v činnostech lidské práce, základní charakteristiky pracovních činností. • Člověk a digitální svět ○ vyhledávali příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady; chápali význam digitálních technologií pro sociální začleňování, pro osoby s hendikepem, pro kvalitu života; ○ běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby; ○ využívali digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji.

Mezipředmětové vztahy	Didaktika pedagogických činností: DDV, DHV, DPV, KMPD, PPx
Popis strategií výuky	Ve výuce výtvarné výchovy jsou uplatňovány aktivizující a zážitkové výukové strategie, které podporují tvořivost, samostatnost a osobní prožitek žáků. Klíčovou roli hraje praktická výtvarná činnost spojená s experimentováním, objevováním a reflexí. Výuka je založena na propojení teorie s praxí, časté je projektové a tematické vyučování. Využívají se individuální, skupinové i kooperativní formy práce, které rozvíjejí spolupráci a komunikaci. Důležitou součástí je motivace, sebehodnocení a citlivé hodnocení výtvarných prací. Strategie kladou důraz na respektování individuálních schopností žáků a na podporu jejich estetického vnímání i osobního výtvarného vyjádření. Výuka probíhá formou zadávání praktických úkolů, konzultací, reflexe a vedení k vlastnímu názoru a interpretaci umění.
Způsob hodnocení	Výsledky vzdělávání se ověřují průběžně, hodnotí se komplexní dovednosti žáků. Hodnocení vychází ze zásad stanovených klasifikačním řádem školy. Učitel může v systému hodnocení využívat přidělení váhy jednotlivým známkám. Učitel může využívat ve známkování hodnot známky 1; 1-; 2; 2-; 3; 3-; 4; 4-; 5.

1. ročník	
Výtvarná realizace – praktický blok	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: - Osvojit si různé výtvarné techniky a postupy a kreativně se rozvíjí a aplikuje. - Volí různé výtvarné postupy, techniky, materiály a činnosti adekvátně dítěti, vzdělávacímu cíli a podmínkám činnosti, rozebírá s dítětem jeho výtvarný projev.	Plošná tvorba podle předlohy, vlastní představy a fantazie. Použití různých kreslicích materiálů a jejich kombinování. Použití různých malířských technik, materiálů a jejich kombinace. Práce s barvou, barevnou kompozicí, citové a optické působení barevných ploch.

• Připravuje projekty výtvarných činností dětí nebo aktivity seznamující děti s výtvarným uměním a vyhodnocuje jejich efektivitu; zapojuje do přípravy dětí, využívá nabídky muzeí a galerií. • Uplatňuje formy a postupy, které vedou děti k pochopení výtvarného umění, uplatňování estetických hledisek při tvorbě životního prostředí a k ochraně kulturních památek.	Žáci vypracují své výtvarné tvorby realizovat doma v rámci samostudia.
Výtvarná realizace – teoretický blok (samostudium)	
Žák: • Orientuje se v teorii umění, má přehled o historii a současných trendech výtvarného umění. • Charakterizuje hygienické požadavky na činnost mateřských škol a školských zařízení. • Uvede příklady bezpečnostních rizik a nejčastějších příčin úrazů při pedagogické činnosti. • Volí různé výtvarné postupy, techniky, materiály a činnosti adekvátně dítěti, vzdělávacímu cíli a podmínkám činnosti, rozebírá s dítětem jeho výtvarný projev. • Charakterizuje etapy vývoje dětského výtvarného projevu,	<i>Technologie a materiály výtvarné výchovy:</i> • <u>kresba</u> (charakteristika kresby, dělení kresby, nástroje a pomůcky, kresebné techniky a jejich využití v praxi); • <u>podkladový materiál</u> (historie podkladových materiálů, papír, druhy papírů, formáty papíru); • <u>malba</u> (charakteristika malby, nauka o barvě, rozdělení barev, barevné vztahy, nástroje a pomůcky, malířské techniky a jejich využití v praxi). <i>Teorie výtvarné výchovy:</i> kompozice, perspektiva ve výtvarné výchově. <i>Kulturní kontext dějin umění:</i> pravěk, starověk, středověk, novověk.

současné přístupy k rozvoji kreativity dětí, zásad a metody výtvarné výchovy v předškolním vzdělávání a ve volném čase dětí.	<i>Didaktika výtvarné výchovy:</i> Cíle a význam výtvarné výchovy, námět a obsah ve výtvarné výchově, motivace, dětský výtvarný projev. <i>Metodický list</i> – forma a zákonitosti při realizaci metodického listu – vzorová šablona. Žák vypracuje 1 metodický list. Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, hygiena práce, požární prevence.
2. ročník	
Výtvarná realizace – praktický blok	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: • Osvojil si různé výtvarné techniky a postupy a kreativně se rozvíjí a aplikuje. • Přípravuje projekty výtvarných činností dětí nebo aktivity seznamující děti s výtvarným uměním a vyhodnocuje jejich efektivitu; zapojuje do přípravy dětí, využívá nabídky muzeí a galerií. • Uplatňuje formy a postupy, které vedou děti k pochopení výtvarného umění, uplatňování estetických hledisek při tvorbě životního prostředí a k ochraně kulturních památek.	Použití grafických technik a jejich využití v praxi (práce s linií, znakem, symbolem, obrazem a jeho kompozičním rozvržením). Adjustace a popis grafického listu. Prostorová tvorba. Zaměření na rozvoj práce s plastickým, tvárným materiálem, poznávání jeho charakteristických vlastností a využití v praxi (práce s plochou, objemem, strukturou, tvarem a jejich kompozičním rozvržením, dekorem, ornamentem, znakem, proporcemi). Plošná a prostorová tvorba zaměřená na práci s textilií a různorodým materiálem (práce

	s textilem, barvou, dekorem strukturou látky, kombinaci materiálů). Žáci realizují své výtvarné práce doma v rámci samostudia.
Výtvarná realizace – teoretický blok (samostudium)	
Žák: • Orientuje se v teorii umění, má přehled o historii a současných trendech výtvarného umění. • Charakterizuje hygienické požadavky na činnost mateřských škol a školských zařízení. • Uvede příklady bezpečnostních rizik a nejčastějších příčin úrazů při pedagogické činnosti. • Volí různé výtvarné postupy, techniky, materiály a činnosti adekvátně dítěti, vzdělávacímu cíli a podmínkám činnosti, rozebírá s dítětem jeho výtvarný projev.	<i>Technologie a materiály výtvarné výchovy:</i> • <u>grafika</u> (charakteristika grafiky, dělení grafiky, grafické techniky a postupy, nástroje a pomůcky, využití grafických technik v praxi); • <u>keramika</u> (charakteristika keramiky, dělení keramiky, vytvářecí techniky, sušení, pálení, povrchová úprava, nástroje a pomůcky, využití v praxi); • <u>textil</u> (historie textilu, textilní techniky, využití v praxi). <i>Kulturní kontext dějin umění: umění 19. – 21. století, práce s výtvarným dílem.</i> <i>Didaktika výtvarné výchovy:</i> Organizační formy a metody výtvarné výchově, hodnocení ve výtvarné výchově, osobnost učitele a žáka. <i>Metodický list</i> – žák vypracovává 1 metodický list.

	Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, hygiena práce, požární prevence.
--	---

V případě, že si žák u praktické maturitní zkoušky zvolí výstup s převahou didaktiky výtvarné výchovy, konzultuje s vyučujícím tohoto předmětu přípravu k vylosovanému tématu i k výstupu ze zdatnosti.

6.7 Komunikativní, poznávací a manuální dovednosti

Počet vyučovacích hodin za týden		
1. ročník	2. ročník	Celkem
1	0	1

Komunikativní, poznávací a manuální dovednosti	
Oblast	Odborné vzdělávání
Obecný cíl předmětu	Cílem předmětu je vybavit žáky teoretickými znalostmi a praktickými dovednostmi potřebnými k rozvoji komunikačních, poznávacích a manuálních schopností dětí předškolního a mladšího školního věku. Výuka směřuje k porozumění vývojovým zvláštnostem dětí, k osvojení vhodných metod a forem práce a k rozvoji tvořivosti, empatie a pedagogické citlivosti. Důraz je kladen na propojení teorie s praxí a na schopnost cíleně a smysluplně podporovat jednotlivé složky dětského rozvoje.
Didaktické pojetí	Výuka je koncipována jako propojení teoretických poznatků s praktickými činnostmi, které žáky vedou k pochopení významu a možnosti podpory rozvoje jednotlivých složek osobnosti dítěte – zejména v oblasti komunikace, poznávání a manuálních dovedností. Důraz je kladen na aktivní zapojení žáků, jejich vlastní zkušenost, tvořivost a sebereflexi. Předmět využívá širokou škálu didaktických metod: • Zážitkové a činnostní učení (modelové situace, práce ve skupinách, praktická cvičení) • Pozorování a analýzu dětských projevů (např. formou videozáznamů, kazuistik, pedagogických praxí) • Tvůrčí dílny zaměřené na rozvoj manuálních dovedností a tvořivosti

	• Diskuzi a reflexi nad vývojem dětí a vhodností zvolených pedagogických přístupů • Kooperativní učení a sdílení nápadů mezi studenty Důležitou součástí výuky je příprava a realizace vlastních aktivit žáků určených pro děti předškolního nebo mladšího školního věku. Žáci se učí hodnotit účinnost a přiměřenost použitých metod, analyzují zpětnou vazbu a hledají cesty k pedagogickému růstu.
Přínos k realizaci klíčových kompetencí	• Kompetence k učení: Žáci se učí porozumět základním pedagogickým pojmům, teoriím a souvislostem, osvojovat si nové poznatky systematicky a využívat je v praxi. Rozvíjejí schopnost sebereflexe, kritického myšlení a aplikace teoretických poznatků na konkrétní pedagogické situace. • Kompetence k řešení problémů: Žáci se učí analyzovat výchovné situace, hledat různá řešení problémů při práci s dětmi a mládeží, rozhodovat se odpovědně a přizpůsobovat postupy věku a potřebám jedince i skupiny. Rozvíjejí schopnost předcházet problémům a aktivně hledat řešení. • Komunikační kompetence: Žáci se učí profesionálně komunikovat s dětmi, kolegy, rodiči i širší veřejností a přizpůsobovat styl komunikace kontextu. • Personální a sociální kompetence: Předmět posiluje odpovědný přístup ke vzdělávání, podporuje empatii, schopnost týmové spolupráce, sebereflexe a vnitřní motivace. Žáci se učí zvládat zátěžové situace, plánovat vlastní profesní rozvoj a pracovat na osobnostním zráním pedagoga. • Občanské kompetence a kulturní povědomí: Předmět vede žáky k pochopení role pedagoga ve společnosti, k odpovědnému, etickému a spravedlivému přístupu k druhým.

	Učí je vnímat výchovu v kontextu hodnot, lidských práv, kulturní rozmanitosti a společenské odpovědnosti. • Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám: Žáci se připravují na své budoucí profesní uplatnění v oblasti výchovy a vzdělávání. Učí se plánovat pedagogickou činnost, stanovit cíle, volit metody, hodnotit výsledky a nést odpovědnost za svou práci. Získávají přehled o možnostech dalšího vzdělávání i uplatnění na trhu práce. • Matematická kompetence: Žáci využívají základní matematické dovednosti např. při analýze údajů z pedagogické praxe, při orientaci v pedagogických statistikách, hodnocení výsledků vzdělávání nebo práci s výzkumnými daty. Učí se číst a interpretovat grafy, tabulky a schémata. • Digitální kompetence: Žáci se učí pracovat s digitálními technologiemi jako nástrojem pedagogické činnosti – vyhledávat, zpracovávat a prezentovat informace, vytvářet výukové materiály, komunikovat online a reflektovat digitální prostředí jako součást života dětí a mladých lidí. Zároveň se učí dodržovat zásady bezpečnosti, etiky a ochrany osobních údajů.
Průřezová témata	• Občan v demokratické společnosti ○ osobnost a její rozvoj; ○ komunikace, vyjednávání, řešení konfliktů; ○ masová média; ○ morálka, svoboda, odpovědnost, tolerance, solidarita; ○ potřebné právní minimum pro soukromý a občanský život. • Člověk a životní prostředí

	○ možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (např. nástroje právní, ekonomické, informační, technické, technologické, organizační, prevence negativních jevů, principy udržitelnosti rozvoje). • Člověk a svět práce ○ sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům, vytvoření osobního portfolia dovedností i se zkušenostmi z informálního učení; ○ význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart; ○ technologický rozvoj v činnostech lidské práce, základní charakteristiky pracovních činností; ○ pracovní uplatnění po absolvování příslušného oboru vzdělání včetně alternativních možností; ○ zákoník práce, formy pracovního vztahu, práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele. • Člověk a digitální svět ○ vyhledávali příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady; chápali význam digitálních technologií pro sociální začleňování, pro osoby s hendikepem, pro kvalitu života; ○ kriticky posuzovali vývoj technologií a jeho vliv na různé aspekty života člověka, společnosti a životní prostředí; zvažovali příležitosti a rizika a snažili se rizika minimalizovat; ○ běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální
--	---

	technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby; ○ využívali digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji.
Mezipředmětové vztahy	• Pedagogicko-psychologické vzdělávání: PDG, PSY. • Didaktika pedagogických činností: DDV, DHV, DPV, DVV, PPx.
Popis strategií výuky	Výuka je vedena s využitím aktivizačních metod, které podporují samostatné myšlení, diskusi a aplikaci poznatků do praxe. Učitel kombinuje projektovou práci s řízeným rozhovorem, skupinovou prací a modelovými situacemi. Důraz je kladen na propojování nabyté teorie s pedagogickou praxí, reflexi vlastních postojů a zkušeností žáků. Výuka je diferencovaná podle potřeb a možností žáků, využívá také digitální technologie a audiovizuální prostředky.
Způsob hodnocení	Výsledky vzdělávání se ověřují průběžně, hodnotí se komplexní dovednosti žáků. Hodnocení vychází ze zásad stanovených klasifikačním řádem školy. Učitel může v systému hodnocení využívat přidělení váhy jednotlivým známám. Učitel může využívat ve známkování hodnot známky 1; 1-; 2; 2-; 3; 3-; 4; 4-; 5.

1. ročník	
Kognitivní činnosti u dětí předškolního a mladšího školního věku	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
• Charakterizuje na základě kurikulárních dokumentů cíle, obsah a prostředky jazykového vzdělávání v předškolním věku a na 1. stupni ZV. • Porovná a vhodně zvolí vzdělávací metody, pedagogické zásady, organizační formy a činnosti adekvátní dětem ve věku 2–6/7 let.	Význam kognitivních a poznávacích činností v MŠ a na 1. stupni ZŠ. Enviromentální činnosti v MŠ a na 1. stupni ZŠ. Pedagogické projektování aktivit.

Předmatická gramotnost	
• Objasní a aplikuje základní principy rozvoje matematické pregramotnosti a gramotnosti ve vazbě na RVP PV a 1. stupeň RVP ZV. • Využívá vhodné činnosti pro základní diagnostiku matematického myšlení dětí. • volí vhodné separované a univerzální modely při vytváření názorných představ o kvantitě (např. konkrétní objekty, puntíky na hrací kostce, čárové kódování). • Využívá manipulativní a pohybové hry při rozvoji prostorového vnímání dětí (např. stavebnice, labyrinty, kirigami, tangramy, puzzle). • Volí činnosti a pomůcky rozvíjející logický úsudek, analyticko – syntetické, kombinační a strategické myšlení (např. barevné sudoku, mozaiky, korálky, didaktické hry, Člověče nezlob se, Honzo, vstávej, Zámecké schody, Barevný kód, Archelino). • Pracuje s matematickou a odbornou literaturou, kvalifikovaně vyhodnotí a využívá pouze vhodné metodické materiály a didaktické pomůcky. • vybírá a zařazuje vhodné úlohy z oblasti rekreační matematiky pro volnočasové aktivity dětí.	Význam předmatických činností v MŠ. Digitální činnosti v MŠ, digitální pomůcky pro výchovu a vzdělávání dětí předškolního věku. Pedagogické projektování aktivit.

• Využívá činnosti, hry a pomůcky (např. domalovánky, motorické hry a pomůcky, produktivní činnosti) pro vytváření praktických manuálních dovedností a návyků dětí, technické představivosti a myšlení, pozitivního vztahu k vědě, technice a přírodnímu prostředí. • Porovná a vhodně zvolí vzdělávací metody, pedagogické zásady, organizační formy a činnosti adekvátní dětem ve věku 2–6/7 let.	
Předčtenářská gramotnost	
Žák: • Popíše vývojové fáze dětské řeči a poruchy řeči, uvede činitele ovlivňující rozvoj řeči a komunikativních dovedností dítěte. • Sleduje jazykový projev dítěte, rozpoznává případné nedostatky a navrhuje možnosti jejich řešení. • Popíše vývojové fáze dětské řeči a poruchy řeči, uvede činitele ovlivňující rozvoj řeči a komunikativních dovedností dítěte. • Dbá na osobní příklad učitele v mluveném projevu. • Charakterizuje na základě kurikulárních dokumentů cíle, obsah a prostředky jazykového vzdělávání v předškolním věku a na 1. stupni ZV. • Využívá různé metody, činnosti a prostředky pro rozvoj řeči	Význam předčtenářských činností v MŠ. Pedagogické projektování aktivit.

a komunikativních a jazykových dovedností dětí (např. jazykové hry, říkadla, přednes básniček, vyprávění, popis, práce s uměleckým textem, improvizace), propojuje je s jinými činnostmi (např. dramatickou, hudební, pohybovou, poznávací, výtvarnou). • Využívá vlastní metodický zásobník didaktických her, cvičení, pracovních listů, literárních textů a námětů pro rozvoj řečových dovedností a jazykové komunikace, knižní literaturu a multimediální programy pro děti.	
--	--

6.8 Pedagogická praxe

Počet vyučovacích hodin za týden		
1. ročník	2. ročník	Celkem
0	1	1

Pedagogická praxe	
Oblast	Odborné vzdělávání
Organizační pokyny	Pedagogická praxe se uskutečňuje v mateřských školách, školních družinách a jiných školských zařízeních. Pedagogickou praxi žáků řídí školou pověřený učitel a pracovník dané organizace. Uskutečňuje se pod přímým vedením pedagogického pracovníka smluvního zařízení, který řídí činnost žáka a podílí se na celkovém hodnocení žáka. Zejména provádí se žákem rozbor výstupu včetně doporučení. Žáci jsou před zahájením praxe seznámeni s pracovními povinnostmi, bezpečností práce, organizací pedagogické praxe a zásadami chování na pracovišti. Je organizována v souladu s právními předpisy. Pedagogická praxe probíhá na pracovištích, která si žáci zvolí a dojednávají na základě <i>Předdohody</i>. Po vyjednání podmínek škola vypracuje <i>Dohodu</i> mezi školou, zařízením a žákem (originál dohody si ponechá žák, 1 kopii ponechá žák v zařízení a 1 kopii odevzdá žák ve škole). Pedagogická praxe je hodnocena na základě následujících výstupů: ○ sledování docházky a soulad se zařízením a školou, ○ pedagogický průkaz, ○ samostatně zpracované písemné přípravy – dle stanovených pokynů, ○ písemné hodnocení realizovaných příprav (zpracované pověřeným pracovníkem dané organizace), ○ zprávy z pedagogických praxí,

	○ podepsaná dohoda (zařízení – škola – žák), ○ portfolio praxe – zápisy o prováděných výstupech, potvrzené výstupy, výsledky a díla dětí, veškeré doklady vlastní iniciativy. Pedagogická praxe se uskutečňuje ve 2. ročníku a je rozložena do 30 vyučovacích hodin (tedy 5 dnů po 6 vyučovacích hodinách, včetně ½ hodinové přestávky) realizovaných v mateřské škole, školní družině nebo jiném školském zařízení. Praxe je individuální.
Obecný cíl předmětu	Cílem Pedagogické praxe je umožnit žákům propojit teoretické poznatky s reálným prostředím školských zařízení a rozvíjet odborné kompetence nezbytné pro výkon profese pedagoga volného času a učitelky mateřské školy. Praxe podporuje osvojení praktických dovedností v plánování, realizaci a reflexi výchovně-vzdělávacích činností s dětmi předškolního a mladšího školního věku. Žáci se učí pracovat s věkově různorodými skupinami dětí, zohledňovat jejich individuální potřeby a zájmy, spolupracovat s pedagogickým týmem a postupně přebírat odpovědnost za výchovně-vzdělávací proces. Důraz je kladen na etické, bezpečné a reflektované jednání, rozvoj profesního myšlení a budování pedagogické identity. Pedagogická praxe je nedílnou součástí odborné přípravy žáků, přispívá k upevnění klíčových i odborných kompetencí a připravuje je na samostatný a odpovědný výkon profese v různých typech vzdělávacích a volnočasových institucí.
Didaktické pojetí	Výuka předmětu Pedagogická praxe je založena na postupném a systematickém zapojování žáků do reálného prostředí mateřských škol, školních družin, středisek volného času a dalších zařízení pro děti. Cílem je propojení teoretických znalostí s praktickými zkušenostmi, rozvoj profesních dovedností a upevnění odborné identity žáků. Praxe je organizována postupně – od pozorování a asistence, přes spolupráci na dílčích činnostech, až po samostatné plánování a realizaci

	výchovně-vzdělávacích aktivit s následnou reflexí. Důraz je kladen na uvědomělý rozvoj klíčových i odborných kompetencí, především v oblasti pedagogického jednání, komunikace, plánování, sebereflexe a týmové spolupráce. V rámci praxe jsou žáci vedeni k: • samostatnému i týmovému plánování činností pro děti, • volbě vhodných metod a forem práce s ohledem na vývojové potřeby a zájmy dětí, • bezpečnému a etickému jednání, • komunikaci s dětmi, rodiči a pedagogickým týmem, • zaznamenávání a vyhodnocování praxe prostřednictvím portfolia a pedagogických deníků. Pedagogická praxe navazuje na teoretické předměty (např. pedagogiku, psychologii, didaktiky) a zároveň k nim poskytuje zpětnou vazbu. Tím přispívá k hlubšímu porozumění profesní roli pedagoga a rozvoji schopnosti aplikovat teorii v praxi.
Přínos k realizaci klíčových kompetencí	• Kompetence k učení: Žáci se učí porozumět základním pedagogickým pojmům, teoriím a souvislostem, osvojovat si nové poznatky systematicky a využívat je v praxi. Rozvíjejí schopnost sebereflexe, kritického myšlení a aplikace teoretických poznatků na konkrétní pedagogické situace. • Kompetence k řešení problémů: Žáci se učí analyzovat výchovné situace, hledat různá řešení problémů při práci s dětmi a mládeží, rozhodovat se odpovědně a přizpůsobovat postupy věku a potřebám jedince i skupiny. Rozvíjejí schopnost předcházet problémům a aktivně hledat řešení. • Komunikativní kompetence:

	Žáci se učí profesionálně komunikovat s dětmi, kolegy, rodiči i širší veřejností a přizpůsobovat styl komunikace kontextu. Personální a sociální kompetence: Předmět posiluje odpovědný přístup ke vzdělávání, podporuje empatii, schopnost týmové spolupráce, sebereflexe a vnitřní motivace. Žáci se učí zvládat zátěžové situace, plánovat vlastní profesní rozvoj a pracovat na osobnostním zrání pedagoga. Občanské kompetence a kulturní povědomí: Předmět vede žáky k pochopení role pedagoga ve společnosti, k odpovědnému, etickému a spravedlivému přístupu k druhým. Učí je vnímat výchovu v kontextu hodnot, lidských práv, kulturní rozmanitosti a společenské odpovědnosti. Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám: Žáci se připravují na své budoucí profesní uplatnění v oblasti výchovy a vzdělávání. Učí se plánovat pedagogickou činnost, stanovit cíle, volit metody, hodnotit výsledky a nést odpovědnost za svou práci. Získávají přehled o možnostech dalšího vzdělávání i uplatnění na trhu práce. Matematická kompetence: Žáci využívají základní matematické dovednosti např. při analýze údajů z pedagogické praxe, při orientaci v pedagogických statistikách, hodnocení výsledků vzdělávání nebo práci s výzkumnými daty. Učí se číst a interpretovat grafy, tabulky a schémata. Digitální kompetence: Žáci se učí pracovat s digitálními technologiemi jako nástrojem pedagogické činnosti – vyhledávat, zpracovávat a prezentovat informace, vytvářet výukové materiály, komunikovat online a reflektovat digitální prostředí jako součást života dětí a mladých
--	--

	lidí. Zároveň se učí dodržovat zásady bezpečnosti, etiky a ochrany osobních údajů.
Průřezová témata	• Člověk a svět práce ○ sebereflexe ve vztahu k osobním profesním a vzdělávacím plánům, mimoškolním aktivitám, přístupu k učení a studijním výsledkům, schopnostem, vlastnostem i zdravotním předpokladům, vytvoření osobního portfolia dovedností i se zkušenostmi z informálního učení; ○ význam celoživotního učení jako požadavku pro osobní růst a udržení konkurenceschopnosti a profesní restart; ○ technologický rozvoj v činnostech lidské práce, základní charakteristiky pracovních činností; ○ pracovní uplatnění po absolvování příslušného oboru vzdělání včetně alternativních možností; ○ zákoník práce, formy pracovního vztahu, práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele. • Člověk a digitální svět ○ vyhledávali příležitosti k zapojení se do občanského života prostřednictvím vhodných digitálních technologií a služeb, např. při komunikaci s úřady; chápali význam digitálních technologií pro sociální začleňování, pro osoby s hendikepem, pro kvalitu života; ○ kriticky posuzovali vývoj technologií a jeho vliv na různé aspekty života člověka, společnosti a životní prostředí; zvažovali příležitosti a rizika a snažili se rizika minimalizovat; ○ běžně a samozřejmě využívali vhodné digitální technologie a jejich kombinace k naplnění svých potřeb; digitální technologie a způsob jejich použití nastavovali a měnili podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jejich vlastní potřeby;

	○ využívali digitální technologie k vlastnímu vzdělávání a osobnímu rozvoji.
Mezipředmětové vztahy	• Pedagogicko-psychologické vzdělávání: PDG, PSY. • Didaktika pedagogických činností: DDV, DHV, DPV, DVV, KPMD.
Popis strategií výuky	Pedagogická praxe se uskutečňuje v mateřských školách, školních družinách a jiných školských zařízeních. Pedagogickou praxi žáků řídí školou pověřený učitel a pracovník dané organizace. Uskutečňuje se pod přímým vedením pedagogického pracovníka smluvního zařízení, který řídí činnost žáka a podílí se na celkovém hodnocení žáka. Zejména provádí se žákem rozbor výstupu včetně doporučení. Žáci jsou před zahájením praxe seznámeni s pracovními povinnostmi, bezpečností práce, organizací pedagogické praxe a zásadami chování na pracovišti. Je organizována v souladu s právními předpisy.
Způsob hodnocení	Pedagogická praxe je hodnocena na základě následujících výstupů: ○ sledování docházky a souladu se zařízením a školou, ○ pedagogický průkaz, ○ samostatně zpracované písemné přípravy – dle stanovených pokynů, ○ písemné hodnocení realizovaných příprav (zpracované pověřeným pracovníkem dané organizace), ○ zprávy z pedagogických praxí, ○ podepsaná dohoda (zařízení – škola – žák), ○ portfolio praxe – zápisy o prováděných výstupech, potvrzené výstupy, výsledky a díla dětí, veškeré doklady vlastní iniciativy. Výsledky vzdělávání se ověřují průběžně, hodnotí se výše uvedené a také komplexní dovednosti žáků. Hodnocení vychází ze zásad stanovených klasifikačním řádem školy. Učitel může v systému hodnocení využívat

	přidělení váhy jednotlivým známám. Učitel může využívat ve známkování hodnot známky 1; 1-; 2; 2-; 3; 3-; 4; 4-; 5.
--	--

2. ročník	
Pedagogická praxe	
Výsledky vzdělávání:	Učivo:
Žák: • Zpracuje písemně přípravu výukové jednotky podle třídního (skupinového) vzdělávacího programu. • Pracuje se základní pedagogickou dokumentací MŠ a školského zařízení, a to i v elektronické podobě. • Porovná a vhodně zvolí vzdělávací metody, pedagogické zásady, organizační formy a činnosti adekvátní dětem ve věku 2–6/7 let. • Vysvětlí význam motivace a její využití v pedagogické činnosti, volí metody a způsoby motivace adekvátně dětem. • Rozpozná sociální vztahy ve skupině dětí, se kterou pracuje, volí prostředky pro rozvoj či ovlivňování sociálních vztahů, klimatu a skupinové dynamiky. • Identifikuje konfliktní situace a rozpozná jejich příčiny, navrhuje možnosti jejich řešení a předcházení konfliktům. • Osvojil si základy duševní hygieny při práci a učení a vybrané relaxační techniky a metody.	<i>1. Základní péče o dítě</i> ○ aktivně se účastnit při zajišťování sebeobsluhy dětí, hygieny, stolování, bezpečnosti dětí, ○ samostatně zajišťovat u skupiny dětí sebeobsluhu, hygienu, stolování, bezpečnost. <i>2. Výchovně-vzdělávací činnost</i> - aktivně se účastnit činností, her dětí, - samostatně zajistit podmínky pro hru, - samostatně projektovat, realizovat a zhodnotit dílčí činnosti dětí, - pod vedením cvičného pedagoga se připravit na konkrétní dílčí činnost (např. předčítání, zpěv, hra na nástroj apod.), - samostatně projektovat, realizovat a zhodnotit souvislý blok činností dětí,

• Ovládá vybrané techniky pro sebereflexi a poznávání vlastní osobnosti. • Vysvětlí přínos a možnosti využití technik supervize a intervize ve školské praxi a jako nástroj prevence vyhoření. • Vysvětlí základní úkoly a povinnosti organizace při zajišťování BOZP. • Charakterizuje hygienické požadavky na činnost v mateřských školách a školských zařízeních. • Dodržuje předpisy a interní směrnice k bezpečnosti dětí, žáků a zaměstnanců školy a školského zařízení včetně požární prevence. • Uvede příklady bezpečnostních rizik a nejčastějších příčin úrazů při pedagogické činnosti. • Popíše, jak postupovat v případě pracovního úrazu a úrazu svěřených dětí. • Používá vybavení školy, školského zařízení, didaktické pomůcky, přístroje a jiná zařízení v souladu s předpisy a pracovními postupy. • Vede děti k dodržování bezpečnosti a ochrany zdraví a požární prevence. • Poskytne první pomoc při úrazu a náhlém onemocnění na pracovišti.	- samostatně, avšak po konzultaci se cvičným pedagogem, připravit činnost pro skupinu dětí na celý dopolední blok (výstup), - připravený výstup před realizací konzultovat s metodikem zvolené specializace, nebo s učitelem praxe, - samostatně zvládnout komplexní vedení třídy, - ve všech organizačních formách podle zpracované přípravy, - důsledně provádět hodnocení vlastní pedagogické činnosti, - učit se plnit stanovené výchovně-vzdělávací úkoly při současném respektování potřeb dětí a zajišťování základní péče o ně, - vše zpracovat do portfolia.
---	---

7 MATERIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ ZAJIŠTĚNÍ VÝUKY

Název ŠVP:	Předškolní a mimoškolní pedagogika, zkrácená dvouletá forma studia
Kód a název oboru:	75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika
Forma vzdělávání:	zkrácená dvouletá forma studia
Dosažený stupeň vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Kvalifikační úroveň:	EQF 4
Koordinátor:	Mgr. Lucie Gudrun Kajzarová, MBA

Materiální podmínky

Výuka oboru je realizována ve specializovaných učebnách a prostorách, které odpovídají požadavkům RVP i specifikům oboru. Škola disponuje:

- kmenovými učebnami s audiovizuální technikou;
- odbornými učebnami (např. učebna hudební výchovy s klavírem a rytmickými nástroji, učebna výtvarné výchovy s výtvarnými pomůckami);
- tělocvičnou;
- knihovnou s odbornou pedagogickou literaturou a studijními materiály,
- ICT učebnou s připojením k internetu;
- zázemím pro realizaci dramatické, pohybové i hudební výchovy.

Škola průběžně obnovuje materiálně-technické zázemí a pomůcky v souladu s moderními vzdělávacími trendy.

Personální podmínky

Výuku zajišťuje kvalifikovaný pedagogický sbor s odbornou a pedagogickou způsobilostí v souladu s požadavky platné legislativy. Pedagogové mají odborné vzdělání v příslušných probacích (zejména pedagogika, psychologie, hudební, výtvarná, tělesná a dramatická výchova), pravidelně se dále vzdělávají a sledují vývoj v oboru.

Významnou součástí výuky je odborná praxe, která je vedena zkušenými pedagogy z praxe v mateřských školách a školních družinách, s nimiž škola úzce spolupracuje.

8 SPOLUPRÁCE SE SOCIÁLNÍMI PARTNERY

Název ŠVP:	Předškolní a mimoškolní pedagogika, zkrácená dvouletá forma studia
Kód a název oboru:	75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika
Forma vzdělávání:	zkrácená dvouletá forma studia
Dosažený stupeň vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Kvalifikační úroveň:	EQF 4
Koordinátor:	Mgr. Lucie Gudrun Kajzarová, MBA

Spolupráce se sociálními partnery je důležitou součástí koncepce školy a významně přispívá k rozvoji odborných kompetencí žáků, jejich profesní orientaci, uplatnitelnosti na trhu práce i k celkovému propojení školy s reálným prostředím praxe.

Sociálními partnery školy jsou především:

- Mateřské školy, školní družiny a střediska volného času, kde žáci vykonávají pedagogickou praxi a získávají přímou zkušenost s výchovně-vzdělávací činností v různých typech zařízení a s různými skupinami dětí.
- Město Odry.
- Kulturní a komunitní instituce (např. knihovny, muzea, dětské domovy, neziskové organizace), které rozšiřují vzdělávací nabídku školy a poskytují prostor pro mimoškolní pedagogické aktivity.

Spolupráce probíhá na různých úrovních:

- Při **zajišťování odborné praxe** žáků a jejím metodickém vedení ze strany mentorů v zařízeních.
- Formou **exkurzí, besed a tematických projektů**, které podporují rozvoj odborného rozhledu a kontakt s aktuálními tématy oboru.
- Spoluúčastí na **akcích školy pro veřejnost**, jako jsou dny otevřených dveří, plesy školy, kulturní vystoupení žáků, charitativní nebo komunitní akce.

Cílem spolupráce je rozvíjet otevřenou komunikaci mezi školou a praxí, zajišťovat aktuálnost odborné přípravy žáků a podporovat jejich přechod ze školy do zaměstnání. Zpětná vazba od sociálních partnerů je pravidelně využívána k evaluaci a inovaci obsahu i formy vzdělávání.

9 AUTOEVALUACE ŠKOLY

Název ŠVP:	Předškolní a mimoškolní pedagogika, zkrácená dvouletá forma studia
Kód a název oboru:	75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika
Forma vzdělávání:	zkrácená dvouletá forma studia
Dosažený stupeň vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Kvalifikační úroveň:	EQF 4
Koordinátor:	Mgr. Lucie Gudrun Kajzarová, MBA

Autoevaluace je nedílnou součástí systému řízení školy a slouží jako nástroj pro systematické zjišťování, hodnocení a zlepšování kvality vzdělávání. Jejím cílem je ověřit, jak škola naplňuje své vzdělávací cíle, jak efektivně využívá zdroje, jak podporuje profesní rozvoj pedagogů a jak přispívá k rozvoji klíčových kompetencí žáků.

Autoevaluace školy:

- probíhá pravidelně v několikaletých cyklech, obvykle v souladu se školním plánem rozvoje;
- zahrnuje hodnocení výsledků vzdělávání žáků, klimatu školy, kvality výuky, spolupráce s rodiči a partnery, vedení školy a materiálních podmínek;
- využívá různé nástroje – dotazníky, rozhovory, hospitace, sebehodnocení pedagogů, analýzu dokumentace a výstupů žáků;
- je prováděna vedením školy, školním poradním týmem a jednotlivými předmětovými komisemi;
- zohledňuje zpětnou vazbu žáků, rodičů a sociálních partnerů.

Výsledky autoevaluace slouží k:

- plánování strategických a operativních kroků vedení školy;
- úpravám a inovacím školního vzdělávacího programu;
- zvyšování kvality výuky a klimatu školy;

- zlepšování profesního růstu pedagogických pracovníků;
- informování veřejnosti, zřizovatele i ČŠI.

Důraz je kladen na otevřenost, konstruktivní přístup a zapojení všech aktérů vzdělávacího procesu.

Poznámky:

s. 18 – upřesnění realizace praktické maturitní zkoušky